

FA 260.088 (1-17)

i 17759767

OFFICIA PROPRIA

FESTIVITATUM

POMPELONENSIS

ECCLESIAE ET DIOECESIS.

À SUMMIS PONTIFICIBUS

APPROBATA

JUXTA RUBRICAS BREVIARII

Romani Urbani VIII. & Decreta Sacrae
Rituum Congregationis.

Monaco

POMPELONE:

Apud Franc. Erasun et Rada.

Anno MDCCCXXXIII.

OFFICIA PROPRIA
TESTAMENTUM
POMPELONENSIS
ECCLESIA ET DIOCESE
A SUMMIS PONTIFICIBUS

APPROBATA
IUXTA RUBRICAS BREVIARI
Romani Urbani VIII. & Decretis Sacre
Romane Congregationis.

POMPELON:

Apud Franc. Frassin et Fidei.

Anno MDCCCXXXII.

INDEX FESTIVITATUM

DIOECESIS POMPELONENSIS.

JANUARIUS.

- 22 **S**ancti Vincentii Mr. Extr. eam sin. oct. pag. 26.
pag. 1.
22. S. Anasthasii Mr. sem.
pag. 3.

FEBRUARIUS.

3. S. Blasii Ep. & Mr. dup.
pag. 3.

MARTIUS.

1. Ss. Angelor. Custod.
dup. maj. pag. 4.
8. S. Veremundi Abbatis.
dup. min. pag. 19.
15. S. Raymundi Abbatis.
dup. min. pro utroq.
Clero Navar. pag. 22.

APRILIS.

- Fer. 3. post oct. Pasch. De-
dicat. Eccles. Cathedr.

Pompil. In Matric. et
Civitat. dup. 1. clas.
cum oct.

Extr. eam sin. oct. pag. 26.

MAJUS.

9. S. Gregorii Ostiens. Ep.
et Conf. dup. pag. 27.
10. S. Martini Loynaz Mr.
dup. pag. 27.

Fer. 3. post Fest. Ss. Tri-
nit. Ss. Reliquiar. Ec-
cles. Cathedral. Pomp.
dup. pag. ibidem.

JUNIUS.

14. S. Exuperii Ep. et
Conf. dup. pag. 28.

JULIUS.

7. S. Firmini Ep. et Mr.
Patr. Regni, & Dioec.
1. clas. cum octav.
pag. 28.

9. De oct. S. Firmini, sem.
pag. 32.

11. De oct. S. Firmini sem.
pag. 35.

14. De oct. S. Firmini Ep.
dup. pag. 38.

Dom. post oct. Ap. Petri,
& Pauli, Coronæ Dñi.
dup. maj. pag. 42.

31. S. Ignatii de Loyola
Conf. Patr. totius Pro-
vinciæ de Guipuzc. &
in ea dup. 1. clas. cum
oct. Pag. 59.

AUGUSTUS.

7. Octav. S. Ignatii, dup.
pag. 59.

28. In Matric. & Civit.
Pompel. S. Augustini
Episc. Conf. & Doct.
dup. 1. clas. cum oct.
pag. 62.

SEPTEMBER.

4. Oct. S. Augustini, dup.
pag. 73.

25 Commem. Martyrii S.
Firmini, dup. pag. 76.

OCTOBER

21. In Eccles. Cathedral Ss.
Ursulæ, &c. Virg. &
Mm. dup. pag. 77.

22. Ss. Nunilonis, & Alo-
diæ Vv. & Mm. dup.
ibidem.

NOVEMBER.

29. S. Saturnini Episc. &
Mart. Patr. Civit. dup.
1. clas. cum oct.
Extra eam dup. 2. clas.
sine oct. pag. 80.

DECEMBER.

1. In Civit. De oct. S. Sa-
turnini, sem. pag. 83.

3. S. Francisci Xaverii Cf.
Patroni Regni dup. 1.
clas. cum oct.
Extra Regn. dup. maj.
sine oct. pag. 86.

6. In Civit. Oct. S. Satur-
nini dup. pag. 87.

10. Intra Regn. Oct. Sti.
Francisci Xaverii dup.
pag. 91.

10. Octav. S. Francisci
pag. 91.

Notanda specialia pro hac Diœcesi.

1. **F**esta antiquiora, & generalia hujus Diœcesis approbata fuere partim á Gregorio XIII. partim verò á Sixto V. ut constat ex libro originali ab hoc approbato die 31 Augusti 1587.

2. Festum S. Firmini Ep. et Mart. Patroni Regni et Diœcesis pro die 7. Julii sub ritu *dup. 1. clas.* cum octava, et lectionibus propriis approbatum fuit á S. R. C. 11. Decembris 1604. Aliud verò Festum, nempè Commemoratio Martyrii ejusdem Sancti, pro die 25. Septembr. concessum est primò á S. R. C. 25. Jun. 1735. sub ritu *semid.* ad totam Diœcesim: deinde elevatum est ad ritum *dupl. min.* á Benedicto XIV. die 3. Septembr. 1746. quo etiam concessit Orationem propriam pro utroque festo ejusdem Sancti.

3. Festum SS. Ursulæ, et Sociarum est tantum pro Cathedrali, sub ritu *dupl.* quia habetur in ea Caput unius ex illis. Similiter si in aliqua Ecclesia servetur Caput, aut aliqua Reliquia insignis alterius ex eis, vel cujuslibet Sancti legitimè ab Ordinario approbata, poterit in ea tantum Ecclesia fieri officium *dup.* in suo respectivo die, et in Missis dici *Credo*, dummodò talis Sanctus sit descriptus in Martyrolog. Romano, et constet de identitate ejus Sancti. Festa verò S. Blasii Ep. et Mart.; S. Exuperii Ep. et Conf.; et Reliquiar. Ecclesiæ Cathedralis sunt generalia in tota Diœcesi, ex speciali privilegio Sixti V. quamvis in eis extra Cathedralem non sit dicendum *Credo* in Missis.

4. Festum S. Augustini Ep. et Cf. sub ritu *dup. 1. clas.* cum oct. erat tantum pro Cathedrali: postea verò extensum est sub eodem ritu et cum oct. Offic, et Missa propriis ad totam Civitatem ex Decreto S. R. C. 9. December. 1730.

5. Canónici Regulares S. Augustini & Moniales ejusdem Ordinis possunt recitare de Sanctissimo Sacramento ritu semid. singulis feriis quintis (extra Advent. & Quadrages) non impeditis festo novem lectionum etiam translato, vel vigilia, aut officio alicujus Dominicæ anticipatæ ex Decreto S. R. C. 1610.

6. Cum festum B. M. V. de Guadalupe Mexicanæ nuper concessum sit sub ritu dup. maj. pro omnibus Regnis Hispaniæ á Benedicto XIV. 2. Julii 1757. celebrandum die ab Ordinario designanda, excepta Dominica, Illmus. D. D. Joannes Laurentius de Irigoyen hujus Diœces. Episcopus designavit pro hac Diœcesi diem 15. Februarii ad illud celebrandum. Similiter cum Festum Patrocinii ejusdem B. M. V. concessum sit sub eodem ritu dup. maj. pro omnibus Hispaniæ Regnis ab Alexandro VII. celebrandum in aliqua Dominica Novembris ab Ordinario designanda; pro hac Diœcesi designata est Dominica prima intra eundem mensem, si festum omnium Sanctorum non occurrat die Dominica; quia pro illo anno designata est Dominica tertia ejusdem mensis. Et de utroque festo fit officium ut in Codice Ss. Hispaniæ.

7. Festum S. Veremundi Abbatis sub ritu dupl. pro die 8. Martii celebratur in tota Diœcesi, cum officio de suo communi, ex Decreto Illmi. D. D. Gasparis á Miranda Episcopi hujus Diœces. 6. Aprilis 1745. quod est juxta Bullam *Pastoralis Officii* Gregorii XIII. cum dictus Sanctus sit naturalis hujus Diœces. Postea officium proprium ejusdem Sancti concessum est pro utroque Clero Regni Navarræ á Clemente XIII. 8. Maj. 1767.

8. Festum S. Raymundi Abbatis cum officio, & Missa propriis, pro utroque Clero Regni Navarræ, celebrandum die 15. Martii, similiter concessum est ab eodem Clemente XIII. eodem die 8. Maj. 1767. Quod

quidem officium extensum est ad totam Hispaniam á Pio VII. die 5. Decembris anni 1800.

9. Festum S. Gregorii Cardinalis, Episcopi Ostiensis, & Conf. cum officio de suo communi celebrandum die 9. Maj. sub ritu dup. concessum est pro tota Diœcesi ab eodem Clemente XIII. die 9. Augusti 1758.

10. Festum S. Martini de Loynaz Martyr. cum officio de suo cñi. celebrandum die 10. Maj. concessum est pro tota Diœc. ab Innocentio XI. die 3. Januarii 1681.

11. Notandum quoque, ex concessione ejusdem Clementis XIII. 19. Febr. 1763. in Cathedrali per totam Oct. Ss. Corporis Christi, Officium, & Missas agi de ea, cum exclusione duplicium, quæ non sint primæ, vel secundæ classis. Et similiter, ex concessione Clementis XIV. 4. Decembr. 1773. id ipsum agi á Clero seculari Regni Navarræ. Nuperrimè verò ex Brevi Ss. D. N. Pii VI. 5. Martii 1776. ad preces Catholici Regis Hisp. concessum est ipsum privilegium pro tota Hispania, cum exclusione omnium duplicium occurrentium etiamsi sint primæ classis.

12. Pro toto Regno Navarræ sunt Patroni æquè principales S. Firminus, & S. Franciscus Xaverius, ex speciali concessione Alexandri VII. 13. Aprilis 1657. Et ex Decreto S. R. C. 17. Novembr. ejusdem anni, in Suffragiis Sanctorum debet in Regno fieri commemoratio amborum sub eadem Aña. Versu, & Oratione, ut infra ponitur.

13. Cum major pars Provinciæ de Guipuzcoa, & aliqua pars Provinciæ de Alava, pertineant ad hanc Diœcesim, notandum est, quod Patronus principalis Provinciæ de Guipuzcoa est Sanct. Ignatius de Loyola Conf. de quo ibi suo die fit officium sub ritu dupl. 1. clas. cum octava. Similiter in Alava est Patro-

nus principalis Sanct. Prudentius Episc. & Conf. de quo ibi suo die 28. Aprilis fit officium sub ritu dupl. 1. clas. cum octava.

14. In Vigilia S. Mathiæ Apostoli, si venerit extra Quadrages. & in Vigil. S. Thomæ Apost., si non occurrat in Quatuor Temp. Adventus, non est obligatio servandi jejunium, nec abstinentiam á carnibus in hac Diœcesi, ex antiqua consuetudine. Et in Civitate Pampilonensi tantúm jejunium pro Vigilia S. Andreæ Apost. anticipatur ad diem 28. Novembr. si non sit Dominica, aliás ad diem 27. ejusdem mensis, ex majorum auctoritate.

15. In eadem Civitate tantúm, servatur abstinentia á carnibus sine jejunio pridie dierum S. Sebastiani, & S. Firmini, si talis dies pridiana non fuerit Dominica, ex voto legitimè approbato. Similiter in dicta Provincia de Guipuzcoa servatur jejunium pridie festi Sancti Ignatii Conf. ex voto legitimè approbato anno 1737. & pridie festi Nativitatis B. M. V. ex voto pariter approbato anno 1639. & denique pridie festi Dedicationis S. Michaelis Archangeli, ex voto item legitimè approbato anno 1643.

RUBRICÆ.

1. **F**esta in hoc libro contenta sunt generalia pro tota Diœcesi ex Sixto V. ut constat ex libro originali ab ipso approbato, & aliis privilegiis Pontificum, præter festa S. Augustini, ut 1. clas. & cum oct. pro Eccles. Cathedr. & Civitate; et Sanctarum Ursulæ, & Sociarum ejus, tantum pro Eccles. Cathedrali. Festum S. Firmini est generale pro Diœcesi, & Regno, ut ipsorum Patrono, ex Decreto S. R. C. anni 1604. 11. Decembr.

2. Adverte tamen, quod quamvis prædicta Festa sint generalia pro tota Diœcesi, non semper eodem modo, & solemnitate recitantur in tota Diœcesi. Tùm quia aliqua festa majori cum solemnitate, & privilegio recitantur in propria Ecclesia Sancti, et ubi habet præcipuum locum, quàm in aliis Ecclesiis, non solum respectu majoris sollemnitatis in concursu cum aliis ejusdem classis, et sollemnitatis; sed etiam respectu occurrentiæ, ut videre est in festo Sancti Saturnini, et Dedicationis Ecclesiæ, et aliis. Tùm etiam quia festa in propria Ecclesia præferuntur aliis de Breviario in eadem sollemnitate, et classe, si sint paria in sollemnitate, et dignitate: In aliis verò Ecclesiis non propriis, nec ut propria habentia præferentur festa Breviarii aliis de Diœcesi in eadem classe, et sollemnitate, et dignitate, in occurrentia (non in concurrentia), ut videre est in festo S. Exuperii, et S. Basilii Magni, quia juxta Rúbricas Breviarii de concurrentia, num. 2. Festa in propria Ecclesia præferuntur aliis de Breviario in eadem sollemnitate, et dignitate.

3. Nullus potest, nec potuit post Bullam Pii V. positam in Breviario instituere de novo Officia, vel addere Kalendariis etiam propriis Ecclesiarum Festa, vel Officia Sanctorum, sine facultate expressa, et appro-

batione Pontificis, vel S. R. C. ut constat ex Decreto Urbani VIII. posito in suo Breviario. Possunt tamen Ecclesiæ recitare de suis Sanctis Titularibus, & Patronis in suis festis principalibus, & octavis, & etiam de aliis festis principalibus, & quæ sub ritu duplici consueverunt Ecclesiæ solemniter celebrare ante Bullam Pii V. quia hoc conceditur in rubricis Breviarii de Dup. num. 1. & de octav. num. 1.

4. De Sanctis Canonizatis, vel Beatificatis precisè ex hoc titulo non potest recitari extra propriam Ecclesiam Sancti, sine licentia S. R. C. ut decrevit, & prohibuit eadem S. R. C. 9. Decembris 1628. Per propriam Ecclesiam intelligitur, ubi est Sanctus Titularis, vel Patronus: Patronus verò principalis, si est post Decretum Urbani VIII. 23. Martii 1630 debet esse concessus, & approbatus à S. R. C. & cum aliis conditionibus ibi assignatis, nec potest recitari de Translatione Sanctorum, vel Reliquiarum, vel de Sanctis à Pópulo, vel Episcopo ex devotione celebratis sine dicta licentia S. R. C.

5. Canónici Regulares Sancti Augustini, & Moniales ejusdem Ordinis possunt recitare de Sanctissimo Sacramento semidup. singulis feriis quintis (præter Adventum, & Quadragesimam) non impedis festo, vel officio semidup. necnon Vigiliis, sivè jejunetur, vel non, ex Decreto S. R. C. 1707.

6. Religiosi possunt recitare de festis, & octavis Diœcesis, & locorum ibi commorantur, sed non ad id tenentur, nisi ad primum diem principalis Patroni. Clerici vero non possunt ex titulo aliquo recitare de festis, vel Officiis Religionum sine licentia ad id expressa Pontificis, juxta dicta num. 3.

7. Quando Sabbato actum fuerit de aliqua infraoctava, & occurrat dies octava in Dominica 1. vel 2. class. Adventus, Septuagesimæ, Sexagesimæ, vel Quin-

quagesimæ, recitabitur hoc modo: Primæ Vesp. erunt de Dominica cum Psalmis Sabbati, & totum Officium fiet de Dominica cum commemor. diei Octavæ in Vesp. Laudibus, & Missa, sine Precibus, & Suffragiis. Si vero in Sabbat. fuit factum Officium de festo, vel Officio dup. Vesp. in Sabbat. erunt de dup. cum commemor. Dominicæ, & diei octav. Si occurrat semidup. Vesp. á Cap. erunt de Dominica, & comm. semidup. & diei octav. Si feria 2. occurrat dup. Vesp. in Dominica erunt de dup. commemor. Dominicæ, & diei oct. Si vero semidup. occurrat, Vesp. erunt de Dominica cum commemor. diei octav. & semidup.

8. In qualibet Ecclesia in qua asservatur, ut propria aliqua Reliquia insignis alicujus Sancti, puta Corpus, Brachium, Caput, Crus, aut illa pars corporis in qua passus est Martyr, fit de eo ritu dup. in sua propria die, & in ea Ecclesia, in qua asservatur, & non alibi, ex Decreto Urbani VIII. & S. R. C. nisi in aliqua Ecclesia, vel Diœcesi aliter disponatur speciali privilegio Pontificis, vel S. R. C. ut in hac Diœcesi pro Sancto Blasio, & Sancto Exuperio, & pro festo Reliquiarum fer. 3. post Trinitatem, quæ festa ex Sixto V. celebrantur in tota Diœcesi rit. dup. Si vero Reliquia Sancti est parva, vel etsi sit insignis non est legitimè ab Ordinario approbata, tunc in nulla Ecclesia poterit de tali Reliquia Sancti recitari sine novo privilegio. Quando verò Reliquiæ sunt Sanctorum naturalium Hispaniæ, vel quamvis non sit Reliquia, est Sanctus naturalis Hispaniæ, poterit recitari de tali Sancto dup. in tota Diœcesi ubi est talis Reliquia insignis, vel Diœcesis cujus est Sanctus naturalis.

9. Advertendum est, quod festum Sancti Firmini, quod celebratur die 7. Julii, iterum celebratur sub ritu duplici die 25. Septembris tamquam in die propria, in qua Martyrium passus est, ex concessione Bene-

dicti XIII. 3. Septembris anni 1726.

10. Commemorationes communes diebus assignatis in Rubr. Breviarii fiant hoc ordine: de Cruce, de S. Maria, de Apostolis, de S. Jacobo Apostolo Patrono Hispaniæ ex Gregorio XV, & última de Pace, quibus præponitur commemoratio de Patrono, vel Titulari, quæ etiam aliis aliquando anteponitur pro dignitate istius; nam si Patronus, vel titularis sit Sanctissima Trinitas, aut aliqua ex tribus Personis ipsius, debet fieri commemoratio antequàm de Cruce; si S. Michael, Angeli, aut S. Joannes Baptista, ante Apostolos, et post horum commemorationem fiat de quolibet alio S. Patrono, aut Titulari. Scire oportet, non posse fieri commemorationem simul de Patrono, et Titulari talis Ecclesiæ, nec de duobus Patronis, vel Titularibus sine speciali licentia Summi Pontificis, vel S. R. C. sed tantum de Patrono, vel Titulari, juxta Rubr. Breviarii, nisi eo casu, quo Titularis sit Sanctissima Trinitas, Beata Maria Virg. aut Petrus, vel Paulus; tunc enim licet de Patrono facere commemorationem, quamvis non ad id teneamur.

11. In nostro Navarræ Regno sunt Patroni æquè Principales Ss. Firminus Episcopus, & Mart. et Franciscus Xaverius cum Officio dup. 1. cl. et octav. ex Bulla Apostólica Ssmi. Dñi. N. Alexandri Pap. VII. data 13 Aprilis anni 1657. Pontificatus sui anno secundo. Et ex Decreto S. R. C. 17 Novembris anni 1657, inter consuetas debet fieri commemoratio propria de dictis duobus Patronis, ut in esto libello animadvertitur. In ea verò parte nostri Episcopatus Pompelonensis, quæ sita est extra Regnum Navarræ, dumtaxat de S. Firmino, uti Diœcesis único Patrono fiat commemoratio, eam de communi unius Martyris assumendo, et ante, vel postea fiat de Patrono speciali, aut Titulari Ecclesiæ, secundùm istius dignitatem.

COMMEMORATIONES COMMUNES FIUNT

HOC ORDINE.

De Cruce, *in Offic. ferial.*

De Sancta Maria.

De Ss. Petro et Paulo.

De S. Jacobo Hisp. Patrono.

De Ss. Firmino, et Francisco Xaverio, Patronis Regni; extra Regnum in Diocesi de S. Firmino dumtaxat, ut único ipsius Patrono.

De Titulari propriæ Ecclesiæ, vel loci Patrono.

Ultimò De Pace.

Pro S. Jacobo.

Ad Vesperas: Antiphona.

O! Beatum Apóstolum, qui inter primos electus primus ómnium Apostolòrum Domini Cálicem bíbere méruit. O! gloriosum Hispaniæ Regnum tali pignore, ac Patrono munitum, per quem fecit illi magna, qui potens est. Alleluia.

ψ. Annuntiaverunt opera Dei.

℞. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Laudes: Antiphona.

Visitavit nos per Sanctum suum Apóstolum, et fecit salútem de inimicis nostris Dóminus Deus noster.

ψ. Annuntiaverunt opera Dei.

℞. Et facta ejus intellexerunt.

Oratio.

Esto Domine, plebi tuæ sanctificator, et custos ut Beati Jacobi Apostoli tui muníta præidiis, et conversatione tibi pláceat, et secúra mente deserviat.

Pro Ss. Firmino, & Francisco Xaverio, in Regno.

Ad Vesperas: Aña.

Hi sunt duo Protectores Regni, firmamentum Pópuli, et oblátio nostra coram Domino in mánibus ipsorum.

ψ. Gloria, et honore coronasti eos Domine.

℞. Et constituisti eos super opera manuum tuarum.

HI sunt duo viri misericordiae, quorum pietates nobis non defuerunt, & gloria eorum non derelinquetur.

ψ. Gloria, & honore coronasti eos Domine.

R. Et constituisti eos super opera manuum tuarum.

Oratio.

Deus, qui nos geminata Sanctorum tuorum Firmini Martyris tui atque Pontificis; & Francisci Confessoris protectione circundas, illorum intercessionem, fac nos constanti pace gaudere, & ab insidiis inimicorum omnium perpetua defensione conserva.

Pro S. Firmino Ep. & Mr. extra Regnum in Diœcesi.

Ad Vesperas: Qui vult, &c.

ψ. Justus, & de cñi.

Ad Laudes: Qui odit, &c.

ψ. de comm.

Deus, qui per fidei praeconium, & passionis agonem Beatum Firminum Episcopum, & Martyrem immortalitatis laurea coronasti: concede propitius, ut cujus commemoramus triumphum, assequamur & praeium.

In Cathedrali ante commemorationem de Pace fit de Sancto Augustino Episc. & Confes.

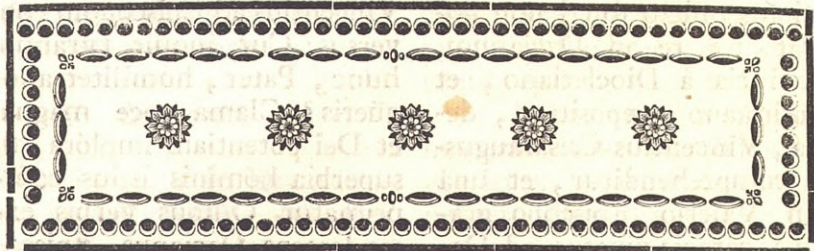
Ad Vesp. O! Doctor, &c.

Ad Laudes: Euge serve, &c.

ψ. Justum, &c.

Oratio.

Adesto supplicationibus nostris, Omnipotens Deus, & quibus fiduciam sperandae pietatis indulges, intercedente Beato Augustino Confessore tuo, atque Pontifice, consuetae misericordiae tribue benignus effectum.

OFFICIA PROPRIA

FESTIVITATUM

POMPELONENSIS ECCLESIAE, ET DIOECESIS.

JANUARIUS, DIE XXII.

*S. Vincentii Mart. duplex
in Diœcesi, (in Cathedr. dup.
maj.) omnia de communi unius
Mart. præt. propria.*

Oratio.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, Beati Vincentii Martyris tui intercessione liberemur. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. Fratres, debitores sumus; de communi plurimorum Martyrum R.R. ex unius Mr.

In secundo Noct. Lect. iv.
Vincentius Oscæ in Hispania citeriore natus, à prima ætate studiis deditus, sacras litteras à Valerio Cæsaraugustano Episcopo didicit: cujus etiam partes suscipit prædicandi Evangelium, quod Episcopus, propter lin-

guæ impedimentum, prædicationis officio fungi non poterat. Ea re ad Dacianum, Provinciæ à Diocletiano, et Maximiano præpositum, delata, Vincentius Cæsaraugustæ comprehenditur, et unâ cum Valerio Episcopo gravibus catenis vinctus ad Dacianum Valentiam adducitur. Ubi eos in tetro, ac foetido carcere inclusos, inediâ squalore, vinculis ferreis, ponderibus à collo ad manus pendentibus diu affligi fecit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam.

ψ. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio V.

Illis inde postea ad se perductis Dacianus, existimans, diuturna carceris maceratione afflictos, facile in suam sententiam descensuros, Episcopum interpellat: cur Religionis specie jussis Imperatorum adversetur? Cui, cum Valerius miti, et composito ser-

mone respondere videretur; Vincentius ad Episcopum conversus: Cur, inquit, tyrannum hunc, Pater, humiliter allôqueris? Clama voce magna, et Dei potentiam implôra, ut superbia hominis istius comprimatur. Quibus verbis ex candescens Dacianus, Episcopum inde abduci jubet, et mox afferri ad se omnia tormentorum gênera, et illis sanctum Diáconum crudeliter torqueri. Quare verbéribus, et equleo tortus, in craticula impositus, prunis ardentibus suppositis, et ferreis úngulis excarnificatus, candentibusque láminis exustus, ac resinæ guttis, et crepitanti sale respersus, cum nulla, aut tormentorum vi, aut acerbitate, aut lenitate verborum à proposito deterreri posset; iterum ducitur in cárcerem stratum testáceis fragmentis, ut ejus nudum corpus, somno oppressum, à subjectis etiam testarum aculeis torqueretur.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: Et voluntate labiôrum ejus non fraudasti eum.

ψ. Quoniam prævenisti cum in benedictionibus dul-

DIE III FEBRUAR.

In festo S. Blasii Episc.
& Mart. dup. in Diœc.

Omnia de Comuni unius
Mart. In primo Noct. Lect.
de Scriptura. In secundo Noct.
Lect. iv. propria, ut in Bre-
viario v. & vi. Triumphali-
lis, de eodem cñi. primo loco.

In tertio Noct. Evang. Si
quis vult venire, de eodem
cñi. secundo loco, commem. S.
Juliani Episc. & Confes. In
secundis Vesp. à Cap. fit de
die octav. Sancti Juliani, ut
in primis Vesp. festi com-
memor. S. Blasii. Quando verò
fest. Purificationis occurrit in
Dominica Septuag. agitur de
eo fer 2. seq. translato in
aliam diem festo S. Blasii ex
Decreto S. R. C. 20 Jul. 1748.

DIE I. MART.

In festo Ss. Angelor. Cus-
tod. Diœces. dup. maj.
Si hoc festum venerit in Qua-

dragesima, fit com. ad Vesp.
& Laud. & nona Lect. fer.

Si venerit in Dominica Qua-
dragesimæ, vel in feria quar-
ta Ciner. transfertur in aliam
diem non impeditam.

Ad Vesp. Aña.

Angelis suis, cum réliquis
de Laudib. Psalmi de Domi-
nica, loco ultimi Psalm. Lau-
date Dominum omnes gentes.

Capitulum. Exod. 23.

Ecce ego mittam Ange-
lum meum, qui præce-
dat te, & custodiat in via,
& introducat in locum, quem
paravi. Observa eum, & au-
di vocem ejus.

Hymnus.

Custodes hóminum psállí-
mus Angelos;
Naturæ fragili, quos Pater
áddidit

Cœlestis cómites, insidiántibus
Ne succumberet hóstibus.

Nam, quod corruerit pròdi-
tor Angelus,

Concessis mérito pulsus ho-
nóribus.

Ardens invidia pellere nítitur,
Quos cœlo Deus advocat.

Húc custos igitur pèrvigil
ádvola,

Avertens patria de tibi cre-
dita,

Tam morbos animi, quam
requiescere

Quidquid non sinit incolas.
Sanctæ sit Trîadi laus pia
jûgiter,

Cujus perpetuo nûmine má-
china

Triplex hæc régitur; cujus
in omnia

Regnat gloria sæcula. Amen.

ψ. In conspectu Angelorum
psallam tibi, Deus meus.

℣. Adorabo ad Templum
Sanctum tuum, et confitebor
nomini tuo.

Ad Nagnif. Añã.

Omnes sunt administratorii
spiritus in ministerium missi
propter eos, qui hereditatem
capiunt salutis.

Oratio.

Deus, qui ineffabili pro-
videntia Sanctos Ange-
los tuos ad nostram custodiam
mittere dignaris: largîre sup-
plicibus tuis, et eorum sem-
per protectione defendi, et
æterna societate gaudere. Per
Dominum.

Ad Matut. Invit.

Regem Angelorum Domi-

num: * Venite, adoremus.

Psalmus: Venite, exultemus.

Hymnus: Custodes homi-
num, *ut supra in Vesp.*

IN I. NOCT. *Añã.*

Dominus Deus Coeli, &
terræ, ipse mittet Angelum
suum coram te.

Psalmus. 8.

Domine Dominus noster
* quam admirabile est
nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium, & lacten-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos,
opera digitorum tuorum: * lu-
nam, & stellas quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius ho-
minis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minús
ab Angelis; gloriâ, & honore
coronasti eum: * & constituisti
eum super opera manuum
tuarum.

Omnia subjecisti sub pèdi-
bus ejus: * oves, & boves
universas: insuper & pécora
campi.

Vóluctes cœli, & pisces maris: * qui perambulant sémitas maris.

Domine Dominus noster: * quám admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Dominus Deus Cœli, & terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Añã. Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pháretra * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in Templo Sancto suo: * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam,

Pluet super peccatores láqueos: * ignis, et sulphur, & spiritus procellârum pars cálicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, et non nocuerunt mihi.

Añã. Benè ambuletis, et Dominus sit in itinere vestro; et Angelus ejus comitetur vobiscum.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula: * et operatur justitiam:

Qui lóquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum: * et opprobrium non accepit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit: * qui pecuniam

suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc; * non movebitur in æternum.

Añā. Benè ambuletis, et Dominus sit in itinere vestro: et Angelus ejus comitetur vobiscum.

ψ. Stetit Angelus juxta aram templi.

℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

De Libro Exodi.

Lect. i. Cap. 23.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, et introducat in locum, quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes: quia non dimittet, cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quód si audieris vocem ejus, et féceris omnia, quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et áffligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

℞. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis: * In má-nibus portabunt te, ne unquam offendas ad lapidem pedem tuum.

ψ. Millia millium ministra-bant ei, et decies millies cen-tena millia assistebant ei. In má-nibus.

Ex Zacharía Propheta.

Lect. ii. Cap. 1.

Factum est verbum Do-mini ad Zachariám fi-lium Barachíæ, filii Addo, Prophetam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profundo: et post eum equi rufi, varii et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit: Isti sunt, quos misit Dominus, ut perambulent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrtéta, et dixerunt: Perambulavimus terram, et ecce omnis terra habitatur, et quiéscit.

℞. Respondit Angelus Domini, et dixit: Domine exercituum: * Usquequó tu non miseréberis Jerusalem, et urbium Juda, quibus iratus es?

ψ. Iste enim septuagesimus annus est. Usquequó.

Lect. iii. Cap. 2.

Et levavi oculos meos et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funículus mensorum. Et dixi: Quó tu vadis? Et dixit ad me: Ut metiar Jerusalem, et videam quanta sit latitudo ejus, et quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur et Angelus alius egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: absque muro habitabitur Jerúsalem pre multitudine hóminum, et jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu: et in gloria ero in medio ejus.

R. In conspectu gentium nolite timere: vos enim in córdibus vestris adorare, et timete Dóminum: * Angelus enim ejus vobiscum est.

ψ. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus enim. Gloria Patri. Angelus enim.

IN II. NOCT. *Aña.*

Cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, et cantate ei.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei: * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum: * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones: * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole pósuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Exultavit, ut gigas ad currendam viam: * á summo cœlo egresio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscondat á calore ejus.

Lex Dómini immaculata, convertens animas: * testimonium Dómini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum : * & dulciora super mel, & favum.

Etenim servus tuus custodit ea : * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit ? ab occultis meis munda me : * & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * & emundator á delicto máximo.

Et erunt, ut complacent eloquia oris mei : * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus : * & redemptor meus.

Añã. Cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram : ipsum benedicite, & cantate ei.

Añã. Tollens se Angelus Domini, qui præcedebat castra Israel, abiit post eos.

Psalmus 23.

Domini est terra & plenitudo ejus : * orbis

terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundavit eum : * et super flúmina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens máribus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictionem á Domino : * & misericordiam á Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum : * quærentium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas principes vestras, & elevámini portæ æternales : * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dóminus fortis, & pótens : Dóminus pótens in prælio.

Attóllite portas principes vestras, & elevámini portæ æternales : * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dóminus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Tollens se Angelus Domini, qui præcedebat castra Israel, abiit post eos.

Aña. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea; * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dóminum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Dómini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dóminus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia tíméntibus eum.

Divites eguérunt et esu-

riérunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audíte me: * timorem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam á malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte á malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dómini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eorum liberavit eos.

Juxtá est Dominus iis, qui tribuláto sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de ómnibus his liberávit eos Dóminus.

Custodit Dóminus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatórum péssima

* & qui oderunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus animas servôrum suôrum: * & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Ans. Immittet Angelus Dómini in circuitu timéntium eum, & eripiet eos.

ψ. Ascendit fumus áró-matum in conspéctu Dómini.

℞. De manu Angeli.

Sermo Sancti Bernardi Abb.

In Psalm. Qui habitat.

Lectio iv.

Angelis suis mandavit de te. Mira dignatio, & verè magna dilectio charitatis. Quis enim? Quibus? De quo? Quid mandavit? Studiosè considerèmus, fratres, diligentèr commendèmus memoríæ hoc tam grande mandatum. Quis enim mandavit? Cujus sunt Angeli? Cujus mandatis obtémperant? Cujus obédiunt voluntati? Nempe Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctantur, quin etiam in mânibus tollant te. Summa ergo ma-

jestas mandavit Angelis, & Angelis suis mandavit. Illis útique sublimibus, tam beatissimis, quàm pròximis sibi cohærentibus, & verè domésticis, mandavit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi verò non sit homo putredo, & filius hóminis vermis. Sed quid putas mandavit de te? Ut custodiant te.

℞. Vivit ipse Dóminus: * Quoniam custodivit me Angelus ejus, et hinc euntem, et ibi commorantem, et indè húc revertentem.

ψ. Et non permisit me Dóminus ancillam suam coinquinari. Quoniam.

Lectio v.

Quántam tibi debet hoc verbum inférre reverentiam, afférre devotionem, conférre fiduciam! Reverentiam pro præsentia; devotionem pro benevolentia; fiduciam pro custodia. Cautè àmbula, ut videlicet, cui adsumt Angeli, sicut eis mandatum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversorio, in quovis ángulo Angelo tuo

reverentiam habe. Tu ne áudeas, illo præsente, quod, vidente me, non audères. An præsentem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audires? Quid si tangeres? Quid si olfáceres? Vide, quia non solo visu, rerum præséntia comprobetur.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sociis ejus in fornacem, & excussit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omninò ignis neque contristavit.

ψ. Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum. Et non.

Lectio vi.

In ipso itaque, fratres, affectuosè diligamus Angelos ejus, tamquam futuros aliquando cohæredes nostros, interim verò actores, et tutores á Patre pòsitos, et præpòsitos nobis. Quid sub tantis custódis timeamus? Nec superari, nec seduci, minús autem sedúcere possunt, qui custodiunt nos in ómnibus viis nostris: fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt, quid trepidámus? Tantúm se-

quámur eos, adhæréamus eis, et in protectione Dei coeli commoremur. Quoties ergo gravissima cérnitur urgére tentatio, et tribulátio vehemens imminére, invoca custodem tuum, ductorem tuum, adjutorem tuum in opportunitatibus, in tribulatione: incláma eum, et dic: Domine, salva nos, perimus.

R. In omni tribulatione eorum non est tribulatus: * Et Angelus faciei ejus salvavit eos.

ψ. In dilectione sua, et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. Et Angelus. Gloria. Et Angelus.

IN III. NOCT. *Aña.*

Misit Dominus Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus Regis Assiriorum.

Psalmus. 59.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et bene-

dicite nomini ejus * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * & terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium: afferte Domino gloriam, & honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorete Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur á facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus: * gaudebunt

campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum á facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate: * & populos in veritate sua.

Añã. Misit Dominus Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, & bellatorem, & principem exercitus Regis Assyriorum.

Añã. Adorate Dominum omnes Angeli ejus: audivit, & lætata est Sion.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt á facie Domini: * á facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli jus-

titiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ: * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Añ. Adorate Dominum omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Añ. Benedicite Domino omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia, et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovábitur ut aquilæ juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et miséricors Dominus: * longanimis, et multum miséricors.

Non in perpetuum irasceatur: * neque in æternum comminábitur.

Non secundum peccata nostra fécit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli à terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timéntibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus; * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno: * et usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his, qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius: * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam: * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius,

ad audiendum vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Ant. Benedicite Domino omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verborum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

ψ. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℞. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lect. vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: quis putas major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cant. 18.

Humilitas passionis scandalum mundo est. In

hoc enim maximé ignorantia detinetur humana, quod sub deformitate crucis, æternæ gloriæ Dominum noluit accipere. Et quid mundo tàm periculosum, quàm non recepissem Christum? Verumtamen sub hóminis nuncupatione autorem scándali hujus Judaicum populum designat; per quem omne hoc mundo periculum comparatur, ut Christum in passione ábneget, quem lex, & Prophetæ passibilem prædicaverunt. Ideó enim necesse esse, ait, venire scándala, quia ad Sacramentum reddendæ nobis æternitatis, omnis in eo passionis humilitas esset explenda.

R. Machabæus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: * Cum fletu, & lácrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

ψ. Cum pariter prompto ánimo procederent Jerosólymis, apparuit præcedens eos equës in veste cándida. Cum fletu.

Benedict. Quorum festum.

Lectio viii.

Videte, ne contemnatis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mutui amoris imposuit, ad eos præcipuè, qui verè in Domino credidissent. Pusillorum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hominis venit salvare, quæ perdita sunt. Ergo, & Filius hominis salvat, & Deum Angeli vident, & Angeli pusillorum præsentunt fidelium orationibus. Præesse Angelos absoluta auctoritas est. Salvatorum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculosè ille contemnitur, cujus desideria, & postulationes ad æternum, & invisibilem Deum ambitioso Angelorum famulatu, ac ministerio perveniunt.

R. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Judá, & interfecisti de castris Sennácherib centum octoginta quinque milia: * Et nunc dominator cœlorum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore, & tremore magnitú-

dinis brachii tui.

ψ. Ut métuant, qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. Et nunc. Gloria. Et nunc.

Si hoc festum venit in Quadrages. ix. Lect. legit. de Homil. Fer. occurr. & de ea fit com.

Lect. ix.

Atque, ut ingentem esse in coelis lætitiā redditu humanæ salutis ostenderet, comparationis posuit exemplum ejus, qui oves nonaginta novem in montibus reliquisset, et errantem unam requisisset; qua inventa, plus gaudii sit, quàm habebatur in nonaginta novem conservatione lætitiæ. Ovis una, homo intelligendus est, et sub homine uno universitas sentienda est. Sed in unius Adæ errore omne hominum genus aberravit. Ergo nonaginta novem non errantes multitudo Angelorum coelestium oppinanda est, quibus in cœlo est lætitia, & cura salutis humanæ. Igitur, & quærens hominem, Christus est, & nonaginta novem relictī, coelestis gloriæ multitudo est,

cui cum máximo gaudio errans homo in Domini corpore est relatus. Te Deum.

AD LAUDES, ET PER Horas.

Antiphona.

Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Dominica.

Añā. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Chérubim, & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclamant.

Añā. Angeli eorum semper vident faciem Patris mei qui est in coelis.

Añā. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, & eruit servos suos, qui crediderunt in eum.

Añā. Laudate Deum omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

Capitulum. Exod. 23.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum, quem paravi. Observa eum, & audi vocem ejus,

Hymnus.

ORbis patrator optime,
 Qui, quidquid est
 potentia
 Magna creasti, nec regis
 Minore providentia.

Adesto supplicantium
 Tibi reorum cœtui;
 Lucisque sub crepúsculum
 Lucem novam da méntibus.

Tuusque nobis Angelus
 Signatus ad custodiam,
 Hic adsit: á contagio
 Qui criminum nos protegat.

Serpentis nobis æmuli
 Calumnias extérminet,
 Ne rete fraudulentix
 Incauta nectat pectora.

Metum repellat hóstium
 Nostris procul de finibus:
 Pacem procúret civium,
 Fugetque pestilentiam.

Deo Patri sit gloria,
 Qui, quos redemit Filius,
 Et Sanctus unxit Spiritus,
 Per Angelos custodiat.

Amen.

ψ. In conspectu Angelo-
 rum psallam tibi Deus meus.

R. Adorabo ad templum
 sanctum tuum, et confitebor
 nomini tuo.

Ad Benedictus Aña.

Reversus est Angelus, qui
 loquebatur in me, et susci-
 tavit me, quasi virum, qui
 suscitatur á somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffabili pro-
 videntia Sanctos Ange-
 los tuos ad nostram custo-
 diam mittere dignaris: largi-
 re supplicibus tuis, et eorum
 semper protectione defendi,
 et æterna societate gaudere.
 Per Dominum.

Ad Tertiam Aña. Laude-
mus Dominum.

Cap. Ecce ego, *ut suprâ.*

R. brev. Stetit Angelus, *
 Juxta aram templi. Stetit.

ψ. Habens thuribulum aú-
 reum in manu sua. Juxta.
 Gloria Patri. Stetit.

ψ. Ascendit fumus aróma-
 tum in conspectu Domini.

R. De manu Angeli.

Ad Sextam Aña. Angeli
eorum.

Cap. Exod. 23.

NEC contemnendum pú-
 tes: quia non dimittet
 cum peccáveris, et est no-
 men meum in illo.

R. *brev.* Ascendit fumus
arómatum: * In conspectu
Domini. Ascendit.

Ψ. De manu Angeli. In
conspectu. Gloria Patri. As-
cendit.

Ψ. In conspectu Angelo-
rum psallam tibi Deus meus.

R. Adorabo ad templum
sanctum tuum, et confitebor
nomini tuo.

Ad Nonam Aña. Laudate
Deum.

Cap. Exod. 23.

Quod si audieris vocem
ejus, et féceris omnia,
quæ loquor, inimicus
ero inimicis tuis, et affligam
affligentes te, precedetque te
Angelus meus.

R. *brev.* In conspectu
Angelorum: * Psallam tibi,
Deus meus. In conspectu.

Ψ. Adorabo ad templum
sanctum tuum, et confitebor
nomini tuo. Psallam. Gloria
Patri. In conspectu.

Ψ. Adorate Deum.

R. Omnes Angeli ejus.

In secund. Vesp. Aña. An-
gelis suis, *cum reliq. de Laud.*
Psalm. Dixit Dominus. *cum*
reliq. de Dominica, & loco

ultim. Psalm. Confitebor tibi
Domine in toto corde meo:
quoniam, *ut in Vesp. Fer. 6.*

Capitulum Hymn. &c. Ψ. ut
suprà in prim. Vesp.

Ad Magnif. Aña.

Sancti Angeli Custodes
nostri, deféndite nos in præ-
lio, ut non pereamus in tre-
mendo judicio.

Deinde sic com. seq. & fer.
si occurrat in Quadrag.

DIE VIII MARTII.

Sancti Veremundi Abbat.
Regalis Monasterii Hi-
rachens. Dup. min.

¶ *Intra Regn. Lect. 2.*
Noct. prop. In 3. Noct. Ecce
nos reliquimus. *Missa Os*
justi. pro Abbat. Orat. In-
tercesio.

¶ *Extr. Regn. 2. Noct.*
Deridetur: de cñi. Abbat. 2.
loco. Reliq. ut suprà

IN II. NOCTURNO.

Lect. iv.

Veremundus natione Na-
varrus, clarissimis ortus

paréntibus, ex vico Villator-
ta, vel ut aliis placet, ab
Areillano, ad radices montis
Jurrae á Stella Civitate duo-
rum ferè passum millibus dis-
tantis, párvulus adhuc, reli-
cta domo, rebusque patriis,
Deomilitaturus, Monasterium
Hirachense Ordinis Sancti Be-
nedicti, sub disciplina Munii
Abbatis, ingressus est: ubi
mirum dictu, quanta morum
integritate, quanta virtutum
perfectione, vel in ipsa pue-
ritia, réliquos sui témporis
superabat. Cilicio, jejuniis,
vigiliis, et orationibus doma-
bat corpus, ne gravaret áni-
mam. Cæterum, cùm in dies
semper iret de virtute in vir-
tutem, in mortui Abbatis
avúnculi sui locum sufficitur.

Æ. Honestum fecit illum
Dominus, et custodivit eum
ab inimicis, et á seductóri-
bus tutavit illum: * Et de-
dit illi claritatem æternam.

Ÿ. Justum deduxit Domi-
nus per vias rectas, et osten-
dit illi regnum Dei:

Et dedit illi, &c.

Lectio v.

Pastor electus, non mo-
res mutavit, sed et cæ-

teros, et seipsum, virtutibus
quotidiè superabat. Quod mi-
raculorum signa frequenter
manifestabant; sivè, dùm
futura prædicit; sivè, dùm
messes Monasterii, in area ar-
dentes, oratione sola extin-
git; sivè, dùm latrones, gre-
ges, et armenta Monasterii
deprædantes, permanere im-
móbiles facit; sivè dùm doe-
mones á corpóribus obsessis
rélegat; sivè, dùm cæcos illú-
minat, et infirmos sanat; si-
vè denique, dùm pluvias, et
alia postulata á pópulo, á
Deo impetrat. Præter cætera
tamen in paúperes, et alios
fideles munificentíssimus fuit:
quamobrem mira, et stupen-
da per ipsum operatus est
Dominus. Cántigit enim (in-
ter alia multa) ut ingens fa-
mes totum Regnum Navar-
rae depopularetur: qua mise-
rábili plaga coacti multi ad
Sanctum virum eleemosynam
petituri confluebant. Ingra-
vescente veró in dies fame,
multitudo circiter trium ho-
minum millium convénit: ve-
rúm, cum domi non esset
undé tanta multitudo refice-
retur, ingens clamor, et ulu-
latus oritur; nam fame con-

fectis vix erant vires quod-
quám eundi: quare pericli-
tandum erat, nisi á Patre
subveniretur.

R. Amavit eum Dominus,
& ornavit eum. Stolum glo-
riæ induit eum: * Et ad por-
tas Paradysi coronavit eum.

ψ. Induit eum Dominus
loricam fidei, & ornavit eum.
Et ad portas Paradysi, &c.

Lectio vi.

Quod mirandum spectá-
culum vehementer do-
lens, accessit ad Altare
sacrum peracturus: et ecce,
dúm ad illum locum deven-
tum esset, in quo Sacerdos
orat pro pópulo, et láchry-
mis á Deo postularet auxi-
lium, columba alba, de cœlo
descendens, super singulorum
cápita, quasi illos tangens,
volitabat; atque mox, cun-
ctis vidéntibus, in cœlum
rédiit. Quó tantum virium,
tantamque saturitatem unus-
quisque sensit, ac si splendi-
dissimis, et variis cibis esset
refectus. Qua de re Deo gra-
tias exhibentes læti redierunt
ad propria. His igitur, et
aliis miráculis Monasterium,
quod satis illustre tota His-

pania Veremundus accepit, in-
signis fama sanctitatis reddi-
dit augustius. Felici tandem
resolutus morte, migravit ad
Christum, anno Domini mil-
lesimo nonagesimo secundo,
octavo Idus Martii, cum Mo-
nasterium Hirachense rexisset
quadraginta et amplius annis.

R. Iste homo perfecit om-
nia, quæ locutus est ei Deus,
et dixit ad eum: Ingredere
in requiem meam: * Quia te
vidi justum coram me ex om-
nibus géntibus.

ψ. Iste est, qui contempsit
vitam mundi, et pervenit ad
cœlestia regna. Quia te vidi.
Gloria Patri. Quia te vidi.
&c.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Ecce nos
reliquimus &c. *de communi*
Abbat. Si vénerit in Quadra-
ges. nona Lectio erit de Ho-
milia feriæ, & comm. istius
ad Laudes.

Missa: Os justi. de com-
muni Abbat. cum commem.
feriæ, & in fine Evang. is-
tius, si vénerit in Quadrag.

In secundis Vesp. á Cap.
de seq. festo Sanctæ Francis-
cæ Romanæ Vid. cum com-

IN II. NOCTURNO.

Lect. iv.

*S*ancti Raymundi Abbat.
Regalis Monasterii S.
Mariæ de Fitero, & Funda-
toris Ordinis de Calatrava,
dup. min.

In primis Vesp. à Capit. fit de eo, de communi Confessor. non Pontificis præt. sequentia. In Hymno mutatur tertius versus, & dicitur: Hac die lætus meruit supremos laudis honores, cum comm. S. Florentinæ Virg. & fer.

Oratio.

DEus, qui Beato Raymun-
do Abbati præliari præ-
lia tua, et fidei inimicos su-
perare dedisti, concede, ut
ejus nos intercessionem muniti
ab hostibus mentis, et cor-
poris liberemur. Per Domi-
num nostrum, &c. *Et fit
commem. fer.*

*Lect. 1. Noct. Beatus vir,
de 2. loco Confes. non Pontif.*

Raymundus, Canonicus Ecclesie Turiasonensis in Regno Aragonie, quo divina procul a mundi strepitu liberius contemplaretur, superno spiritu afflante, in solitudinem se recepit. Deinde, cum Cisterciensium Monachorum fama undequaque difunderetur, illud amplexus est Institutum, ac, longè latèque evulgata ejus vitæ sanctimonia, Abbas Monasterii Beatæ Mariæ de Fitero constitutus est. Postquam verbo, et exemplo ad omne opus pietatis suos induxisset, copiosum exercitum Fidelium collegit, Castrum de Turrungen, et Calatravam a Mauris tuendam, de manu Sanctii Castellæ Regis suscepit: ac peritia rei militaris mirabiliter pollens, Saracenos fugavit, multasque urbes expugnavit. Novo, et usque ad ea tempora inaudito exemplo Raymundus Monachatui Militiam conjunxit. Ordinem Militarem de Calatrava nuncupatum, et in tota Europa celeberrimum,

ac á plúribus Summis Pontificibus approbatum, instituit, sub régula, légibus, et visitatione Cisterciensium: ex quo alii Ordines militares, de Alcántara, de Christo, de Avibus, de Montesia, de Montefranco, de Monte-gaudio, et de Truxillo, eidem Religioni Cisterciensi subjecti prodierunt.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et á seductóribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi Regnum Dei. Et dedit, &c.

Lectio v.

HÆC fuere prima sémina Inclytæ militiæ, sub qua tot viri, tot Principes, tot Duces, tot etiam aliæ Religiosæ militiæ profiterentur. Hujus novi Ordinis milites quamdiú á prelio abstinebant, adamúsim observabant victum, vestitum, psalmódiam, contemplationem, opus manuum, silentium, vigiliasque, ac denique mutuam quotidianorum defectuum proclamationem, ut nihil minus á Mo-

nachis efficerent. Hinc præceptum est communi assensu, et deliberatione Capituli Generalis Cisterciensis, ut illius Ordinis milites essent filii Monasterii Morimundi; utque Abbas, et domus eadem, in eos jus illud filiationis haberet, quale in Morimundo noscitur habere Cistercium. Eidem militiæ Beatus Raymundus ultra ipsam Calatravæ arcem, et oppidum, plura alia loca, et castra acquisivit.

R. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stollam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradysi coronavit eum.

Ψ. Induit eum Dominus lorícám fidei, et ornavit eum. Et ad portas Paradysi, &c.

Lectio vi.

TAndem vir sanctus utriusque militiæ, cœlestis et terrenæ supremus ductor, post multas victorias partas de Saracenis, plures de dæmone, post caputiatas galeas orbi inductas, cunctis fidei inimicis formidabiles, post homines aptatos utriusque armis, qui, et ad sonitum búccinæ leones, et ad tympani ictum agnos, illud in prælio, hoc in

claustris, imitarentur, plenus dierum, et virtutum, anno salutis millesimo centesimo sexagesimo tertio, et sexto regiminis Ordinis á se inchoati, ánimam emisit, multis post mortem miráculis illustris. Sacrae ejus córporis exuviae Toletum translatae in Monasterio Montis Sion, auctoritate Pauli Papae Secundi, litteris datis die decima quinta mensis Martii anno millesimo quadringentesimo sexagesimo octavo, super Altaris Aram ad Epistolae cornu decentèr collocatae fuerunt, additis á Summo Pontifice Indulgentiis iis, qui eum locum devotè visitaverint.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredi in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te, &c. Gloria Patri, &c. Quia te, &c.

IN III NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 3.

Lectio vii.

In illo tempore: dicebat Joannes ad turbas, quae exhibant, ut baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum quis ostendit vobis fugere á ventura ira? Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis, *in exhortatione ad milites Templi.*

Si percutere in gladio omnino fas non est christiano, cur ergo praeco Salvatoris contentos fore suis stipendiis militibus indixit, & non potius omnem eis militiam interdixit? Sed securé dissipentur gentes, quae bella volunt, et abscindantur, qui nos conturbant. Exeratur gladius uterque fidelium in cervices inimicorum, ad destruendam omnem altitudinem extolentem se adversus scientiam Dei, quae est christianorum fides, ne quando dicant gentes: ubi est Deus eorum? Porro imminente bello, intus fide, foris ferro, non auro se muniant, quatenus armati, et non ornati, hostibus metum incutiant, non

próvocent avaritiam. Deinde non turbulenti, aut impetuosí, et quasi ex levitate præcípites, sed consulté, atque cum omni cautela, et providentia, se ipsos ordinantes, et disponentes in aciem, juxta quod de Pátribus scriptum est: Veri profectó Israelitæ procedunt ad bella pacífici.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum.

Y. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocentia sua. Ipse intercédât pro peccatis, &c.

Lectio viii.

At veró, ubi ventum fuerit ad certamen, tum demum prístina lenitate postposita, tamquam si dicerent: Nonne, qui odérunt te, Domíne, óderam, et super inimicos tuos tabescébam? Irruunt in adversarios, hostes velut oves reputant, nequaquam, etsi paucissimi, vel sævam barbariem, vel numerosam multitudinem formi-

dantes. Novérunt síquidem, non de suis præsumere viribus; sed de virtute Domini Sábaoth sperare victoriam; cui nimirum facile esse confidunt, juxta sententiam Machabæi: concludi multos in manu paucorum; et non esse differentiam in conspectu Dei coeli, liberare in multis, et in paucis, quia non in multitudine exercitus est victoria belli, sed de cœlo fortitudo est. Ita denique miro quodam, ac singulari modo cernuntur, et agnis mitiores, et leónibus ferotiores, ut pene dúbitem, quid potius censeam appellandos, Monachos videlicet, an milites; nisi quod utrumque forsán congruentiús nominarim, quibus neutrum deesse cognoscitur, nec Monachí mansuetudo, nec militis fortitudo: De qua re quid dicendum, nisi quód á domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris? Tales sibi elegit Deus, et collegit á finibus terræ Ministros ex fortissimis Israel, qui veré lectulum Salomonis vigilantér, fidelitérque custodiant, omnes tenentes gladios, et ad bella doctissimi.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur á nuptiis.

Ÿ. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes, &c. Gloria Patri, &c. Et vos similes.

Nona lect. dicit. de Homil. occurrenti. Quod si contigerit hoc festum transferri extra Quadrages. nona lect. dividitur ab illis verbis: Ita denique. In Laud. fit commemor. fer.

Missa dicitur Os justi de communi Abbatum præf. sequentia.

Oratio.

Deus, qui Beato Raymundo Abbâti præliari prælia tua, et fidei inimicos superare dedisti, concede, ut ejus nos intercessione muniti ab hostibus mentis, et corporis liberemur. Per Dominum nostrum, &c.

* Sequentia Sancti Evangelii secundum Luc. Cap. 3.

In illo tempore: Dicebat Joannes ad turbas, quæ

exibant, ut baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere á ventura ira? Facite ergo fructus dignos poenitentiae, et ne coeperitis dicere: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est Deus, de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ: jam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum excidetur, et in ignem mittetur. Et interrogabant eum milites, dicentes: quid faciemus nos? Et ait illis: neminem concutatis, neque calumniam faciatis, et contenti estote stipendiis vestris.

Cætera ut in dicto comm. Abbatum.

APRILIS.

Fer. 3. post oct. Pasch. In Dedicatione Eccles. Cathedr. Pompel. dup. 1. clas. in tota Diæces. In Civit. cum Octav. Et extra eam sine Octava. Omnia de commun. Dedicat. Eccles. cum Allel. in fine Invitat. Añis. ŸŸ. & R. &. Psalm. Nocturn. dic. sub prima Aña.

DIE IX MAJI

IN FESTO

SANCTI GREGORII CARDINALIS EPISCOPI OSTIENSIS.
CONFESSORIS.

DUPLEX MAJUS.

*Omnia de Communi Confessoris Pontificis primo loco
præter ea quæ hic propria adnotantur.*

ORATIO.

Deus, qui Beatum Gregorium Confessorem tuum atque Pontificem contra Locustarum incursiones singulari gratia donare dignatus es, concede propitius, ut qui tua beneficia incessanter poscimus, ejus meritis et intercessione animæ et corpora nostra ab omnibus liberentur adversis, atque substantiæ nostræ á quovis indignationis tuæ flagello permaneant immunes. Per Dominum nostrum.

Lectioes in primo Nocturno FIDELIS SERMO *de Communi.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius ex monacho ordinis Sancti Benedicti Abbas primum monasterii Sanctorum Cosmæ et Damiani ad Mi-

cam Auream in Urbe, postmodum Episcopus Ostiensis, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarius, et Cardinalis à Benedicto Nono Summo Pontifice electus, commissæ sibi munera magna cum laude exercuit ob ejus eximias virtutes. Legatus missus à Sancta Sede ad Navarræ Regnum, ea tempestate, qua locustæ pene innumeræ arva devastabant, post triduanum jejunium et preces publicas sua benedictione locustas dissipavit. Eximius verbi Dei prece hujus annunciatione, mirisque exemplis Calagurræ primum, deinde aliis in locis corruptissimos populi mores correxit, ac jejuniis, eleemosinis, sacrificiis, aliisque publicis precibus, et supplicationibus indignationem divinam placavit.

Ṛ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.—Ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.=
Manus enim mea auxiliabitur ei.

LECTIO V.

Tum Sanctus Dominicus Calceatensis ex divino nutu ad eum Lucronii accessit, ipsiusque discipulus efficitur, sub ejus disciplina mirum in modum profecit, illumque usque ad obitum comitatus est. Denique aliquot per annos in Gallæcia commorans, immensis ibi laboribus pro Dei gloria et alibi exantlatis, prophetiæ etiam dono illustris diem obiit extremum in Lucronio die nona Maji anno circiter millesimo quinquagesimo quarto. Corpus ejus non longe ab Ecclesia, ubi nunc colitur sepultum circa annum millesimum ducentessimum quinquagesimum septimum mirabiliter inventum, in Basilicam ipsius in honorem Deo dicatam in alta Navarræ rupe, prope Mues Diœcesis Pampilonensis translatum fuit, ubi hodierna die religiosissime asservatur maximis coruscans miraculis, cujus patrocinium

præcipue experitur in fugandis locustis cum aqua Reliquiarum ejus contactu piata.

℞. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. —ŷ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. = Manus.

LECTIO VI.

Sermo Sancti Maximi Episcopi.

Hom. 59 quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi.

Ad sancti ac beatissimi Patris nostri Gregorii, cujus hodie festa celebramus, laudis addidisse aliquid, decerpisse est: siquidem virtutum ejus gratia non sermonibus exponenda est, sed operibus comprobanda. Cum enim dicat Scriptura: Gloria patris est filius sapiens: quantæ hujus sunt gloriæ, qui tantorum filiorum sapientia, et devotione lætatur? in Christo enim Jesu per Evangelium ipse nos genuit.

℞. Iste, est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. —ŷ. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. —Ipse intercedat. —Gloria Patri. —Ipse intercedat.

IN TERTIO NOCTURNO

*Lectiones de Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium
HOMO PEREGRE de Communni primo loco.*

IN MISSA

STATUIT de Communni; ORATIO, quæ supra in officio adnotatur

DECRETUM.

PAMPILONEN.

Septimo Idus Maji in Diœcesi Pampilonensi Festum agitur cum officio et missa de Communi Confessoris Pontificis in honorem Sancti Gregorii Cardinalis Episcopi Ostiensis Confessoris. Modo vero cum Rmus. D. Severus Andriani Episcopus Pampilonen. compererit à Sacrorum Rituum Congregatione Anno 1852 die 25 Novembris pro Clero Barbastrensi approbatam fuisse orationem propriam ejusdem Sancti Gregorii, ac deinceps anno 1853 die 10 Februarii pro eodem Clero Barbastrensi admissam fuisse nonam lectionem historicam vitam et gesta Sancti Gregorii referentem, à Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IX supplicibus votis postularit, ut ad sibi commissum clerum Pampilonen. Sæcularem et Regularem Diœcesano Kalendario utentem extendere dignaretur enunciata orationem, et lectionem historicam, quæ tamen lectio historica dividi possit in duas lectiones, quæ inservire debeant pro quarta, et quinta in secundo Nocturno Officiu Sancti Gregorii Episcopi Confessoris. Sanctitas sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuens pro petita extensione, indulgit ut à Clero Pampilonensi Officium Sancti Gregorii Episcopi Confessoris ritu duplici majori persolvatur uti in exemplari huic Decreto prævio; dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 15 Januarii 1857. = C. EPISCOPUS ALBANEN. = CARD. PATRIZI. = S. R. C. PRÆF. = H. CAPALTI. = S. R. C. SECRETARIUS.

MAJUS.

DIE IX. MAIJ.

Sancti Gregorii Ostiensis
Episc. & Conf. dup. in
tot. Diœces. Lect. 1. Noct.
de Script. 2. & 3. Noct. de
cñi. 1. loco. Missa Statuit.

DIE X. MAIJ.

Sancti Martini Loynaz
Martyr. dup. in Diœc.
Lect. 1. Noct. de Script. In
secundo Noct. Sermo Sancti
Ambrosii, Dignum & con-
gruum, de commun. Martyr.
temp. Paschal. primo loco.
In 3. Noct. Hom. Ego sum
vitis vera, de eodem commun.
nona lect. & com. Ss. Gor-
diani, &c. Martyr. Aña. in
Laud. de 1. Vesp. ejusd. com.

Oratio.

Præsta, quæsumus, Om-
nipotens Deus: ut qui
Beati Martini Martyris tui &c
Si hoc festum venerit in
fer. 2. Rogat. vel Vigil. As-

cens Lect. 1. Noct. Fratres,
debitores sumus, ut in com-
mun. plurim. Martyr. extra
temp. Pasch.

Si autem venerit in Vi-
gil. Pentec. vel in ipsa die,
transfertur post ejus octav.
Et tunc omnia de commun.
unius Martyr. extra temp.
Paschal. Lect. 1. Noct. de
Script. In secundo Noct. ser-
mo Sancti Augustini Episc.
Thriumphalis &c. In 3.
Noct. Homil S. Gregor. Pap.
Si quis vult: de communi se-
cundo loco.

FER. III. POST FESTUM
Ssmæ. Trinitatis.

In festo Reliquiar. Ec-
cles. Cathed. Pomp. dup.
in tot. Diœces. ex concessio-
ne Sixti V.

Omnia de communi plu-
rimor. Martyrum.

In primo Noct. Lect. de
Scriptura. In secundo Noct.
Nemo est, qui nesciat: de
communi plurim. Martyr. In
tertio Noct. Evang. Descen-
dens Jesus de monte, de eo-
dem commun.

Oratio.

Propitiare, quæsumus Domine, nobis famulis tuis per Sanctorum tuorum, quorum Reliquiæ in hac (vel illa) continentur Ecclesia, merita gloriosa; ut eorum pia intercessione ab ómnibus semper protegamur adversis. Per Dominum.

In aliis Eccles. præf. Cathedr. non dicitur in Oratione, in hac. sed in illa.

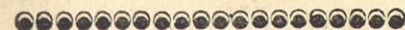

JUNIUS.

DIE XIV. JUNII.

*Festum S. Exuperii Ep.
& Confes. dup. Omnia
ut in communi Confes. Pontif.
Oratio: Da quæsumus.*

*Lect. 1. Noct. de Script.
In secundo, & tertio Noct.
de commun. primo loco.*

JULIUS.

DIE VII. JULII.

*In festo S. Firmini Ep.
& Martyris, & Patron.
Diœc. & Regni, dup. 1. clas.
Cum Octava.*

Omnia de communi unius
Martyris.

Oratio.

Deus, qui per fidei præconium, & passionis agonem Beatum Firminum Episcopum, & Martyrem immortalitatis læurea coronasti: concede propitius, ut cujus celebramus triumphum, assequamur & præmium. Per Dominum.

*Lect. 1. Noct. A Mileto,
ut in communi unius Mart.*

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Firminus Pompeloné nobilissimus parentibus Firmo, & Eugenia natus, unâ cum illis á Beato Saturnino Episcopo Tolosano baptizatus est, á quo, & Honesto Presbytero, ut Christiana Religione imbueretur, traditus, tantum in ea profecit, ut Regionibus circumquaque Evangelicis documentis, & vitæ sanctitate illustraret. Episcopus Pompelonensis creatus, terrenis facultatibus in pauperes erogatis, ad munus Apostolicum se accingens; cum intelligeret per universam Galliam inferri sævam

Christianis, persecutionem, Pompelone discedens, multas Galliarum Urbes perlustravit, atque ab Idolorum cultu innúmeram multitudinem Aggenensium, & Andegavensium ad Christi fidem convertit; Domino ejus doctrinam multis miraculis confirmante.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & á seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Y. Descenditque cum illo in fóveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

INde Bellóvacum petens cum pro stirpanda Idololatría superstitione plurimum laboraret, á Valerio Præside comprehensus, & flagellis usque ad necem cæsus, in cárcerem conjectus est. Sergio autem Valerii sucesori reservatus, eo loco inedia & squalorem diú patiënter tulit: sed vi á populo liberatus in ea Civitate diutiús prædicavit. Ecclesiam in honorem Protomartyris Stephani, aliásque nonnullas, cons-

truxit. Inde Ambianum perrexit, ubi quadraginta dierum spatio, multis editis miraculis, tria hominum milia ad Christi fidem convertit, sacroque Baptismate ábluit. Porro Sebastianus, & Longinus Præsides, cum certò scirent Firmini prædicatione multas suæ Provinciæ Urbes Idólis contemptis, Christum cólere, Tréveris Ambianum quàm celerrimè advenērunt: & Firminum gravitèr objurgatum, quòd contra Imperialia Edicta novam Religionem indúceret, in cárcerem detrúdunt. At pópuli seditionem vériti, intempestæ noctis silentio, eum cápite plecti jusserunt septimo Kalendas Octobris.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Y. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcédinis: pósuisti in cápite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

EJus Corpus Faustianus Senator, qui ab ipso

Firmino fuerat lavacro Baptismatis regeneratus, clam sepelivit quod ibi latuit usque ad Theodoricum Regem, quo tempore Salvius Venerabilis Ambianensium Antistes assiduis precibus á Deo impetravit, (ingente super sepulcri locum lumine radiante, et ex eodem suavissimo odore ad vicina usque oppida flagrante) Sancti Martyris reliquias sibi revelari. In quarum traslatione elementa etiam ipsa visa sunt ei obsequium præstitisse. Nam Idibus Januarii, cum hiems esset horrida, subito omnes Regionis arbores floribus, et foliis virentibus vestitæ, prata liliis, ac rosis plena omnibus arridebant. Denique multi ægroti, et infirmi ob merita sancti Firmini illa die integram sanitatem recuperarunt.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

ψ. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis; nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Homil. S. Augustini Episc.

Tract. 51. in Joan. sub med.

IPse Dominus Jesus erat granum mortificandum, et multiplicandum: mortificandum infidelitate Judæorum, multiplicandum fide populorum. Jam veró exhortans ad passionis suæ sectanda vestigia; qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam: noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

Ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

HOC autem quod posterius dixi, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergo, quod supradictum est, qui amat (subintelligitur in hoc mundo) ipse utique perdet: qui autem odit (utique in hoc mundo) in vitam æternam ipse custodit eam. Magna, & mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor ut pereat, odium ne pereat. Si malè amáveris, tunc odisti: si benè oderis, tunc amasti. Felices, qui odérunt custodiendo, ne perdant amando.

R. Hic est veré martyr, qui pro Christi nomine san-

guinem suum fudit: * Qui minas júdicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit.

Ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria. Qui.

Lectio ix.

SED vide ne tibi subrepat, ut te ipsum velis interimere, sic intelligendo, quód debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidem maligni atque perversi homines, et in seipsis crudeliores, et sceleratiores homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, et péreunt. Hoc Christus non docuit: imò etiam diabolo præcipitium suggerenti respondit: Redi retró sátanás: scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatus erat Deus: Cùm esses junior, cingebas te, et ambulabas quò volebas, cùm autem senueris, alter te cinget, et

feret quó tu non vis. Ubi
satis expressit, non á se ip-
so, sed ab alio debere oc-
cidi, qui vestigia séquitur
Christi.

*Quando hoc festum véne-
rit in Sabbato, in secundis
Vesp. fit comm. S. Elisabeth,
& Dominicæ occurrentis.*

Dominica infraoctav. S. Firmini, quæ est prima post octav. Apostolor. Petri & Pauli, fit de festo Coronæ Domini Dup. maj. cujus officium fit ut infra ponitur.

*Et si in dicta Dominica
venerit octav. S. Firmini. Of-
ficiū Coronæ Domini fit in
Dominica sequenti prima post
octavam S. Firmini, quæ erit
die xxi. Julii.*

DIE VIII JULII.

Secunda die infraoct. S. Firmini, fit officium de Sancta Elisabeth, ut in Breviar. sine commemor. octav. In secundis Vesp. fit comm. octav. S. Firmini, si de illà die sequenti sit agendum, non autem si officium diei seq.

recitandum sit de alio.

DIE IX. JULII.

*Tertia die infraoct. de
ea sem. cum commem.
octav. S. Elisabeth.*

*In primo Noct. Lect. de
Script. ocur.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustini
Episcopi.

Sermone 44 de Sanctis.

Lectio iv.

Patienter permittunt ægro-
ti se à medicis secari,
uri, & variis amaritudinum
confectionibus anxari, ut
temporali tandem restituan-
tur sanitati. Quanto magis
Sanctus Firminus longanimi-
ter toleravit omnem acerbi-
tatem tormentorum tempo-
ralium, ut coronaretur in
misericordia, & miserationi-
bus, & in bonis satiaretur
desiderium suum? In torcu-
lari itaque conculcari voluit,
ut tamquam uba matura in
vinum deficeret, & vinum
malorum granatorum dilecto

suo propinaret, quo mentes religiosæ ebriatæ sciunt viriliter conculcare, & ad eterna irretortis oculis a helare.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & á seductóribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Ψ. Descenditque cum illo in fóveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

QUI ergo in tyrocinio suo mundanas contempsit divitias: qui corporales etiam refrenavit illécebras: qui in propectu militiæ suæ multas est perpesus injurias, in perfectione sacrificii, nihil sibi reservans, se ipsum obtulit holocaustum, bibens illum calicem pretiosum, quem sedens ad magnam mensam sacræ lectionis sibi pius ab invitatore suo viderat appositum. Cujus mors, quantumcumque videatur in conspectu reproborum despicibilis, in oculis tamen ejus est pretiosa, qui in sanctis suis est mirabilis. At ipse enim primó

vocavit militem suum, ipse magnificavit, ipse justificavit, ipse dedit ei pugnare, ipse dedit & vincere. Longè est dissimilis hæc militia mundanæ militiæ, in qua victóres existimantur, qui quod malè desiderant, assequantur: qui lætantur cum malè fecerint, & exultant in rebus péssimis.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

IN Christiano ergo agóne manifesta est poena, occulta victoria, secundum quod ex persona martyrum clamat Psalmista: Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis: In Deo faciemus virtutem. Tamquam si diceret: victoria nostra, gloria nostra intus est, non foris est, foris despecti, intus dilecti.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

Ÿ. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus, et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lect. vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

De homilia S. Augustini
Episcopi.

Quid sit ministrare Christo, cui operi merces tanta proponitur, hoc potius debemus inquirere. Si enim hoc putaverimus esse Christo ministrare, ea quæ sunt corpori necessaria præparare, aut cenanti cibum cõquere, vel appõnere, vel poculum dare, poculumque

miscere: fecerunt hoc illi, qui potuerunt illum in corpore habere præsentem, sicut Martha, et Maria, quando Lazarus unus erat ex discumbentibus. Sed eo modo, Christo etiam Judas perditus ministravit. Nam, et loculos ipse habebat: et quamvis ex eis, quæ mittebantur, sceleratissimè furaretur, per illum tamen etiam necessaria parabantur.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis

Ÿ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

Nullo modò igitur de hujusmodi ministro diceret Dominus: ubi sum ego, illic et minister meus erit: & si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus: quoniam Judam talia ministrantem, reprobatum, potius quam honoratum, videmus.

R. Hic est verè martyr,

qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit : * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia Regna pervénit.

¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

UT quid ergo alibi quærimus quid sit ministrare Christo, & non potius in istis ipsis verbis agnoscimus? Cúm enim dixit: si quis mihi ministrat, me sequatur; hoc intelligi voluit, ac si diceret; si quis me non sequitur, non mihi ministrat. Ministrant ergo Jesu Christo, qui non sua quærunt, sed quæ Jesu Christi. Te Deum.

In secund. Vesp. á Cap. de Septem Fratribus, com. oct. S. Firmini, & S. Elisabeth.

DIE X. JULII.

Quarta die infraoct. fit Offic. de Sept. Fratr.

Ec. ut in Brev. cum com. oct. S. Firmini, & S. Elisabeth.

DIE IX JULII.

Quinta die infraoct. de ea sem. cum com. oct. S. Elisabeth. & S. Pii Pap. & Mart.

In I. Noct. Lect. de Script.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Petri Chrysólogi.

De Sancto Apollinari 128.

Lectio iv.

Merito Sanctus Firmínus, quia juxta mandatum Dei sui pérdidit animam suam, eam invénit in vitam sempiternam. Beatus, qui ita cursum consumavit, fidem servavit, ut verè primus á credentibus suo reperirétur in loco. Nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse quám Martyrem, quem Dei nutu quotidianum & multiplicem reversum conspicit ad agónem. Audi Paulum dicentem: quotidie morior. Semel mori pa-

rum est eum, qui potest Regi suo gloriosam sæpè de hostibus referre victoriam.

R. Honestum fecit illum Dominus & custodivit eum ab inimicis, & á seductóribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Ψ. Descenditque cum illo in foveam; et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

NON tám mors, quàm fides, et devotio martyrem facit: et sicut virtutis est, in acie, in conflictu pro Regis amore succumbere; ita perfectæ virtutis est, diu agere, et consummare certamina. Non ideo persecutus est martyrem, quia non intulit mortem, sed probavit martyrem, quia non elicit fidem; injecit tela quæ potuit, et omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

SED, ut propugnatorem suum sibi Ecclesia sancta retinèret, Christo vehementer occurrit, ut vincenti justitiæ reservaret coronam, et sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia Sancta Mater, ut nusquam á suo separaretur Antistite. Ecce vivit, ecce ut bonus Pastor suo medius assistit in grege: nec umquam separatur spiritu, qui corpore præcessit ad tempus: extinctus est diabolus, persecutor occubuit. Ecce regnat, et vivit, qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit, et regnat Deus per omnia sæculorum sæcula.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

Ψ. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus, et

aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini
Episc.

Ex tract. 15. in Joann.

Minister est Christi usque ad illud opus magnæ charitatis, quod est animam suam pro fratribus pōnere; hoc est enim et pro Christo pōnere: quia et hoc propter sua membra dicturus est; Cūm pro istis fecistis, pro me fecistis. De tali quippè opere etiam se ministrum facere, et appellare dignatus est, ubi ait: sicut filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, et animam suam pro multis po-

nere. Hinc ergo est unusquisque minister Christi: unde est minister et Christus. Sic ministrantem Christo honorificabit Pater ejus honore illo magno, ut sit cum Filio ejus, nec umquam deficiat felicitas ejus.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

CUM ergo auditis, fratres, Dominum dicentem: ubi ego sum, illic et minister meus erit: nolite tantummodò bonos Episcopos, et Cléricos cogitare: etiam vos pro modulo vestro ministráte Christo bene vivendo, elèmosynas faciendo, nomen, doctrinamque ejus, quibus potueritis prædicando; ut unusquisque etiam Pater familias hoc nomine agnoscat paternum affectum suæ familiæ se debere

Pro Christo, & pro vita æterna suos omnes admoneat, doceat, hortetur, corripiat, impendat benevolentiam, exerceat disciplinam.

R. Hic est veré martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit.

Ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas & ostendit illi Regnum Dei. Qui. Gloria. Qui.

Nona lect. de S. Pio Pap. & Mart. ut in Breviar. Ana. pro ejus com. Iste sanctus, ut in primis Vesp.

Vesp. de S. Joan. Gualbert. Conf. cum com. octavar. & Ss. Naboris, &c. Mm.

DIE XII JULII.

Sexta die infraoct. fit Offic. de S. Joann. Gualbert. Conf. dup. ut in Brév. cum com. octavar. & Ss. Naboris, &c. Mm. In secundis Vesp. com. S. Anacleti Pap. & Mart. et octavar.

DIE XIII. JULII.

Septima die infraoct. fit de Sancto Anacleto P. et Mart. sem. ut in Brev. com. oct.

Vesp. de oct. S. Firmini, ut in primis vesp. fest. com. S. Anacleti, et oct.

DIE XIV JULII.

In die Octav. S. Firmini Dup. omnia ut in die cum com. oct. S. Elisabeth. Lect. primi Noct. de Script.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrisost.

De S. Ignatio tom. 5.

Lectio iv.

Tempus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem Beatus Firminus est assecutus: Neque enim est eadem nunc, quæ tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio: non æqualis est la-

bor, viam tritam, & planè paratam post multos ingredi viatòres; atque eam, quæ nunc primò secunda est, quæque prærupta, & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocúmque quis oculos véteret, ubique præcipitia, bàrathra, & bella, & pugnæ & pericula: Imperatores, & Reges & Populi, & Civitates, & gentes & domestici, & alieni, credentibus insidias tendébant.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & á seductóribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Y. Descenditque cum illo in fóveam; & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Quemadmodúm igitur gubernatórem admiramur, non quód vectóres possit in portum incólumes dúcere, cúm mare tranquillum est, cúmque navis fertur ventis secundis; sed cúm insaniente pélago, ventisque sævientibus, qui in navi sunt inter se disentiunt, magna

tempestate intus & foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirígere, et conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regébant, multó magis, quám illos, qui eam in præsentí gubernant, suspicere debemus, et admirari, quandó multa bella intus et foris; quandó fidei planta imbecilior erat adhuc, et diligentia magis indigebat: quandó veluti modó genitus infans Ecclesiæ populus magnam providentiam, atque sapientiam animæ, á qua nutriendus esset, postulabat.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Y. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Verúm, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti martyrem spectant, enarrandis excludamur, age ad illius certamina contendámus. Versú-

tus enim diabolus, & adstruendas aptus insidias; existimabat, si Pastores sustulisset, & ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper á se regi; id fieri permittebat, ut cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen religionem deleri, nec veritatis prædicationem extinguí, sed potius augeri: ex rebus ipsis, & ipse, & qui ei inserviebant, omnes intelligerent Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cœlis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus; * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus; et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri, Et coronam.

IN III NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis; nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Homil. S. Joannis Chrisost.

Homil. 66. in Joann.

DUlcis præsens vita est, & multæ plena voluptatis, non tamen omnibus, sed iis tantum, qui illi sunt affixi. Quod si quis in cœlum suspexerit, & quæ ibi præclara sunt, contemplatus fuerit, statim hanc contemnet, ac nullius pretii existimabit. Nam, & corporum pulchritudo, quoad pulchrius non deprehenditur, in admiratione habetur: cum veró aliud præstantius apparuerit, illa prior despicitur. Quod si illam pulchritudinem etiam nos intuêri voluerimus, & cœlestis regni speciem considerare, confestim nos hujus sæculi vinculis dissolvemus.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso Expressa.

Lectio viii.

VInculum namque est terrenarum rerum affectio: ad cujus dissolutionem, ut nos induceret Christus, quid dicat attende: Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ænigmati simile hoc dictum videtur: non tamen ita est, imò verò præcipuè sapientiæ plenum. Et quomodo qui amat animam suam, perdet eam? Qui absurdis ejus cupiditatibus obtemperat, qui præter debitum ei indulget: quem admodum è contrario, qui odit eam in hoc mundo, custodit eam, hoc est, qui non paret ei, cum noxia jubet.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine san-

guinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit; sed ad cœlestia regna pervénit.

ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

ET non dixit, qui non paret, sed qui odit. Sicuti enim quos odio habemus, ne vocem quidem audire, nec vultum eorum videre æquo animo patimur: ita et animæ, si quid præter Dei voluntatem nobis imperat, vehementer aversari oportet. Cum enim jam de morte ad eos verba facturus esset, de morte videlicet sua, et prævideret eorum tristitiam et exanimationem, per excessum loquutus est, inquires: Quid dico, si mortem meam generosè non feretis? Nisi vos ipsi moriamini, nullum vos sequetur emolumentum. Te Deum.

In secundis Vesp. à Cap. fit diei Oct. S. Elisabeth, ut in 1. Vesp.

DOMINICA POST OCT.

Apost. Petri, et Pauli.

IN festo Coronæ Domini Dup. maj.

Si hoc festum venerit in die S. Firmini transfertur in sequentem Dominicam post ejus oct.

A Vesperas. Añā.

Adest nova solemnitas,
cum reliq. de Laud. Psalm.
Dixit Dominus: cum reliq.
de Dominica, et loco ultim.
Psalmi, dicitur. Laudate
Dominum omnes gentes.

Capitulum Cant. 3.

EGredimini, et videte filiæ Sion Regem Salomonem in diadémate, quo coronavit eum mater sua.

Hymnus

ÆTerne Rex altissime,
Reddens coronas perditas,
Da Coronæ sanctissimæ
Laudes profferre debitas.

Corona Christi capitis,
Signum nostræ tristitiæ,
Honoribus exhibitis,
Det nunc vocem lætitiæ.

Sertum signat victoriam,
Qua Christus mortem expulit
Qua donat nobis gloriam,
Quæ caput nostrum sustulit.

In tanto diadémate
Rosa floret cum lilio,
Cum utriusque Pheúmate,
Sit laus Patri, & Filio Amen.

Ÿ. Tuam coronam adoramus Domine.

R. Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Magnif. Añā.

Consecrator Coronæ spinæ, perpetuæ largitor laureæ, fons almæ bonitatis, celebrantes tanta solemnia duc ad illa festa fælicia supernæ Civitatis, ubi vera sunt gaudia.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui in memoriam Passionis Domini nostri Jesu Christi Coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria, et honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit.

Deinde fit com. Dominicæ occur. et infraoct. Sancti Firmini.

Ad Matut. Invitat.

Jubilemus Christo Regi

Domino : * Qui post coronam spineam , coronam confert gloriæ.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

SAcra Christi celebremus
Coronæ solemnia,
Et ipsius revocemus
Ad mentem præcónia,
Ut impleta comprobemus
Legis vaticinia.

Inter vepres demonstratur,
vervex hærens cornibus,
In quo Christus figuratur
Coronandus sentibus:
Deus vivit, immolatur
Homo pro hominibus.

Sinæ rubus inflamatur,
Nec tamen combúratur:
Ignis spinis coronatur,
Quo culpa consúmatur,
Nec læditur, sed sacratur
Spina dúm sic tángitur.

Arcam, mensam, & altare
Sertum ambit aúreum,
Et sculptúra cingit mare
Sacerdotum æneum,
Quæ nunc Christi signat clare
Diadema spineum.

Gloria, & honor Deo,
Usquequaque altissimo,
Una Patri, Filioque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est, & potestas

Per æterna sæcula. Amen.

IN I. NOCT. *Aña.*

Spineos acúleos suffert vir
beatus, impio iudicio mórtē
condemnátus.

Psalmus.

BEatus vir, qui non abiit
in consilio impiorum,
& in via peccatorum non
stetit: & in cathedra pesti-
lentiæ non sedit.

Sed in lege Domini vo-
luntas ejus : * & in lege ejus
meditábitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secús
decursus aquarum : * quod
fructum suum dabit in tem-
pore suo.

Et folium ejus non de-
fluet : * & omnia, quæcum-
que faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
projicit ventus á facie terræ.

Ideó non resurgent impii
in iudicio : * neque peccato-
res in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus
viam justorum : * & iter im-
piorum peribit.

Aña. Spineos acúleos suf-

fert vir beatus, impio iudicio morte condemnatus.

Añã. Reges terræ, et omnes populi novum carmen agite de Corona Domini.

Psalmus 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt innania?

Astiterunt Reges terræ, & Principes convenérunt in unum: * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus á nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: & Dominus subvertet eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me, * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Póstula á me, & dabo tibi Gentes hæreditarem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga férrea: *

& tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehéndite disciplinam, nequando irascatur Dominus: * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Reges terræ, et omnes populi novum carmen agite de Corona Domini.

Añã. Tu Domine susceptor meus, gloria mea, exaltans caput meum.

Psalmus 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet

me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino: * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum: * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu Domine, singulariter in spe: * constituisti me.

Añā. Tu Domineceptor meus, gloria mea, exaltans caput meum.

ψ. Posuisti Domine super caput ejus.

R. Coronam de lapide pretioso.

De Isaia Propheta. *Cap. 61.*

Lectio i.

Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me: ad annuntiandum

mansuetis misit me, ut menderer contritis corde, & predicarem captivis indulgentiam, et clausis apertionem: ut prædicarem annum placabilem Domino: diem ultionis Deo nostro, ut consolarer omnes lugentes: ut ponerem fortitudinem lugentibus Sion, et darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis pro spiritu mæroris: et vocabuntur in ea fortes iustitiæ, plantatio Domini ad glorificandum.

R. Exivit Jesus portans spineam Coronam, et purpureum vestimentum. * Et dicit eis Pilatus: Ecce Homo.

ψ. Egredimini filiæ Sion, et videte Regem vestrum coronatum Corona, qua coronavit eum mater sua. Et dicit eis.

Lectio ii.

ET stabunt alieni, et pascant pecora vestra: et filii peregrinorum, agricolæ, et vinitores vestri erunt. Vos autem Sacerdotes Domini vocabimini: ministri Dei nostri, dicetur vobis: fortitu-

dinem gentium comedetis, & in gloria earum superbie-
tis. Pro confusione vestra
dupplici, & rubore lauda-
bunt partem suam: propter
hoc in terra sua, duplicia
possidebunt, lætitia sempi-
terna erit eis.

R. Levavit Abraham ocu-
los suos, viditque post ter-
gum arietem inter vepres hæ-
rentem cornibus: * Quem
assumens obtulit holocaustum.

ψ. Proprio filio non pe-
percit Deus, sed pro nobis
omnibus tradidit eum. Quem.

Lectio iii.

GAudens gaudebo in Do-
mino, & exultabit ani-
ma mea in Deo meo, quia
induit me vestimentis salutis;
& indumento justitiæ circúm-
dedit me, quasi sponsum de-
coratum corona, & quasi
sponsam ornatam monilibus
suis. Sicut enim terra profert
germen suum, et sicut or-
tus semen suum germinat, sic
Dominus Deus germinabit
justitiam, & laudem coram
universis gentibus.

R. Milites plectentes Co-

ronam de spinis, imposue-
runt capiti ejus: * Et per-
cutiebant caput ejus arún-
dine.

ψ. Maledicta terra in
opere tuo, spinas, & tri-
bulos germinabit tibi. Et.
Gloria Patri. Et.

IN II NOCT. *Añã.*

Scuto bonæ voluntatis tuæ
coronasti eum Domine.

Psalmus 5.

VERBA mea auribus pér-
cipe, Domine: * in-
tellige clamorem meum.

Intende voci orationis
meæ: * Rex meus, & Deus
meus.

Quoniam ad te orabo: *
Domine: manè exaudies vo-
cem meam.

Manè astabo tibi, & vide-
bo: * quoniam non Deus
volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te
malignus: * neque permane-
bunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui ope-
rantur iniquitatem: * perdes
omnes, qui loquuntur men-
dacium.

Virum sanguinum, & do-

iosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos, dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agèbant: * iudica illos Deus.

Décidant á cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te: * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ: * coronasti nos.

Añã. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine.

Añã. Hodie lætaberis militans Ecclesia, pacis coronaberis, et honoris gloria.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster: * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua: * super cœlos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam, et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quód memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum.

Minuisti eum pauló minus ab Angelis, gloria, et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus * oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris: * qui perambulant sémitas maris.

Domine Dominus noster: *
quàm admirabile est nomen
tuum in universa terra!

Añã. Hodie lætaberis militans Ecclesia, pacis coronaberis, et honoris gloria.

Añã. Usquequó exaltabitur potestas tenebrarum, caput lucis cingitur Corona spinarum.

Psalmus 12.

USquequó Domine, obvisceris me in finem? *
Usquequó avertis faciem tuam á me?

Quamdiú ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequó exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me Domine, Deus meus.

Illumina oculos meos ne umquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini altissimi.

Añã. Usquequó exaltabitur potestas tenebrarum, caput lucis cingitur Corona spinarum.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℞. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Sermo S. Anselmi Ep. Cap. 12.

Lectio iv.

ATtende anima mea, quis est ille, qui ingreditur habens imaginem quasi regis, et nihilominus servi despectissimi confusione repletus, coronatus incédit: sed ipsa ejus Corona cruciatus est illi, et mille puncturis speciosum ejus verticem divulnerat. Regali purpura induitur, sed potius in ea despicitur, quàm honoratur. Sceptrum in manu gestat, sed eo ipso caput ejus reverendum feritur. Adórant coram ipso positus in terra genibus, et regem conclámant, et continuo ad conspuendum amabiles genas subsiliunt, maxillas palmis concutiunt; et honorabile collum exhonorant. Vide anima mea quomodo per omnia vir iste coarctatur, et spérnitur sub Cru-

cis ónere : dorsum incurvare jubetur , et suam ipsius portáre ignominiam.

R. Felix spina per cujus stimulum sanguis exivit , qui salvat populum. * Recolamus agnum anniculum.

Ψ. Ó , quàm felices sunt istæ spinæ vernantes agni roseo sanguine. Recolamus.

Lectio v. Cap. 13.

Cognosce anima mea , cognosce , hic est Dominus Jesus Christus salvator tuus , unigenitus Dei Filius , verus Deus , verus homo , qui solus sub sole sine macula inventus est. Et nunc Domine Jesu Redemptor meus , te ut verum Deum adóro , in te credo , in te spero , et quibus possum desideriis ad te suspiro. Adjuva imperfectionem meam : ad tuæ passionis gloriosa insignia , in quibus salutem meam operatus es , totum me inclino : tuæ victoriosæ crucis regale vexillum in nomine tuo , Christe , adoro : tuum spineum diadema , tuo rubentes sanguine clavos , tuo sancto lateri impressam immensam lanceam ,

tua vulnera , tuum sanguinem , tuam mortem , tuam sepulturam , tuam victoriosam resurrectionem , et glorificationem , Christe , supplex adoro , et glorífico ; odor enim mihi vitæ spirat in omnibus his : horum vivifico odore spiritum meum á peccati morte resúscita. Horum virtute ab astutiis Sætænæ me custodi , meque conforta , ut et jugum mandatorum suave mihi fiat , et onus crucis quod post te bajulare me jubes , humeris animæ meæ , leve sit , atque portabile.

R. Occidentem illustrat Oriens , verum solem nobis adjiciens : * Spem vincendi Coronam largiens.

Ψ. Victor Christus arma victoriæ suæ nobis transmissit hodie. Spem.

Lectio vi. Cap. 17.

QUÆ est enim fortitudo mea , ut juxta præceptum tuum mundi præsuras tam multiplices animo invicto sustineam ? Numquid pedes mei tamquam cervorum , ut te velocitèr currentem per spinas , et cónfraga passio-

num consequi valeam? Sed audi, quæso, vocem meam, et inclina super me famulum tuum suavem illam crucem, quæ lignum vitæ est his, qui apprehenderint eam, ut et spiritu curram alacritèr. Portabo infatigabiliter eam, quæ ab inimicis est, crucem post te: illam, inquam, divinisimam crucem humeris meis impòne, cujus latitudo est charitas, super omnem creaturam se extendens, cujus longitudo æternitas, et cujus sublimitas omnipotentia, cujus profunditas inscrutabilis sapientia est. Confige illi manus meas, et pedes meos, et totam formam passionis tuæ me famulum tuum índue. Ut autem, et spinarum capitis tui aliqua in me similitudo appareat, detur, obsecro, mentimeæ, et salubris poenitentiae compunctio, et alienæ miseriae compassio: et stimulus zeli æmulantis, quod rectum est coram te, et ad te convertar in ærumna mea, dum triplex mihi configitur spina.

R. Egredientes filiae Jerusalem, conspiciate Coronam, quam Rex gloriæ suo sacra-

vit capite. * Et convertit in gloriam, quod fuit ad ignominiam.

℣. De torrente bibens miseriae, exaltavit caput Rex gloriæ. Et Gloria Patri. Et.

IN III. NOCT. *Añna.*

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus, dum configitur spina.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus. * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et múnera super innocentem non accipit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Añã Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus, dùm configitur spina.

Añã. Qui spinarum aculeis fuit cruentatus, pretioso lápide á Patre coronatur.

Psalmus 20.

Domine, in virtute tua lætabitur rex: * & super salutære tuum exultabit vehementér.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lápide pretioso.

Vitam petiit á te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam, & magnum decórem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericor-

dia Altissimi non commovébitur.

Inveniat manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos, ut clibanum ignis in témpore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum á filiis hominum.

Quoniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltære Domine in virtute tua: * cantábimus, & psallémus virtutes tuas.

Añã. Qui spinarum aculeis fuit cruentatus, pretioso lápide á Patre coronatur.

Añã. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, pinguescent speciosa deserti.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * & tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: *
ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prava-
luerunt super nos: * et im-
pietatibus nostris tu propi-
tiaberis.

Beatus, quem elegisti, et
assumpsisti: * inhabitabit in
atriis tuis.

Replébimur in bonis do-
mus tuæ: * sanctum est tem-
plum tuum, mirabile in
æquitate.

Exaudi nos, Deus salu-
taris noster, * spes omnium
finium terræ, et in mari
longe.

Præparans montes in virtu-
te tua, accinctus potentia: *
qui conturbas profundum
maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, et
timébunt, qui habitant tér-
minos á signis tuis: * exitus
matutini, et vespere delecta-
bis.

Visitásti terram, et ine-
briasti eam: * multiplicásti
locupletare eam.

Flumen Dei repletum est
aquis, parasti cibum illo-
rum: * quoniam ita est præ-
paratio ejus.

Rivos ejus inébria, mul-
tiplica génimina ejus: * in

stillicidiis ejus lætábitur gér-
minans.

Benedices coronæ anni be-
nignitatis tuæ: * et campi
tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciosa de-
serti: * & exultatione colles
accingentur.

Induti sunt arietes ovium,
& valles abundabunt frumen-
to: * clamabunt, etenim
hymnum dicent.

Añã. Benedices coronæ
anni benignitatis tuæ, pin-
guescent speciosa deserti.

¶ Stola jucunditatis induit
eum Dominus.

R. Et coronam pulchri-
tudinis posuit super caput
ejus.

Lectio S. Evangelii secun-
dum Joannem.

Lectio vii Cap. 19.

IN illo tempore: Aprehen-
dit Pilatus Jesum, & fla-
gellavit eum, & milites ple-
tentes coronam de spinis im-
posuerunt capiti ejus. Et re-
liqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 116. in Joann.

HOC Pilatus non ob aliud
fecisse, credendus est,

nisi, ut ejus injuriis Judæi satiati sufficere sibi existimarent, & usque ad ejus mortem sævire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem præses cohortem suam etiam permisit facere, quæ sequuntur: aut fortassis & jussit, quamvis hoc Evangelista tacuerit. Dixit enim quid deinde fecerint milites, Pilatum tamen id jussisse non dixit. Et milites, inquit, plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ejus, & veste purpurea circumdederunt eum, et veniebant ad eum, et dicebant: Ave Rex Judæorum; et dabant ei alapas. Sic implebantur, quæ de se prædixerat Christus. Sic martyres informabantur ad omnia, quæ persecutori libuisset facere perferenda. Sic paulisper occultata tremenda potentia, commendabatur prius imitanda patientia. Sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum non atrocitate pugnandi, sed patiendi humilitate vincebat. Sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, ut mirabili pullularet in gloria.

R. Corona spinea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis gloriæ, et honoris, et ope fortitudinis.

Ψ. Hac coronatus sum in domo eorum, qui me diligebant. Expressa.

Lectio viii.

EXiit iterum Pilatus foras, et dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam. Exiit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum. Hinc apparet, non ignorante Pilato, hæc à militibus facta, sive jusserit ea, sive permiserit, illa scilicet causa, quam supra diximus: ut hæc ejus ludibria inimici libentissimè biberent, et ulteriùs sanguinem non sitirent. Egreditur ad eos Jesus portans spineam coronam, et purpureum vestimentum, non clarus imperio, sed plenus opprobrio, et dicitur eis: Ecce Homo. Si regi invidetis, jam parcite, quia dejectum videtis: flagellatus est, spinis coronatus est, ludibriosa veste amictus est, amarè convitiis illusus est,

álapis cæsus est, fervet ignominia, frigescat invidia: sed non frigescit, inardescit potius, & increscit. Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant dicentes: Crucifige, crucifige eum. Ecce altera major invidia. Parva quippè illa videbatur velut affectatæ illicito ausu regię potestatis; & tamen neutrum sibi Jesus mendaciter usurpavit, sed utrúmque verum est: & unigénitus Dei filius est, & Rex ab eo constitutus super Sion montem sanctum ejus. Et utrúmque tunc demonstraret, nisi quantò erat potentior, tantò mallet esse patientior.

R. Dum rosæ flos exáruit, in rosa spina floruit: * Qua coronari voluit, qui in rubo apparuit.

Ps. Ex spina caput cingitur, quæ per cruoris éxitum ad cælum fecit aditum. Qua. Gloria Patri. Qua.

Nona lect. de Homil. in Evangel. Dominicæ occur.

Ad Laud. & per Hor. Aña.

A Dest nova solémnitas,
det laudes Deo débi-

tas fidelium devotio.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Aña. Christe caput Ecclesiæ, qui transfers ad nos hodie tui Coronam capitis, exaudi tuos famulos.

Aña. Judæi viri sanguinum spinis coronant Dominum, qui est agnus inter vepres, & hircus emissarius, ferens peccata pópuli.

Aña. Spinea Corona pro nobis coronatum Dominum benedicamus, & superexaltémus eum in sæcula.

Aña. In Coronæ memoria novæ laudis præconia exultantes attollámus.

Capitulum Cant. 3.

EGredimini, et videte filiæ Sion Regem Salomonem in diadémate, quo coronavit eum mater sua.

Hymnus.

DEUS tuorum militum
Sors, & corona præmium,
Tuæ coronæ meritum
Confer medélam omnium.

Tua Corona spinea
Tuos coronet áurea,
Tua nobis húmilitas

pœnas repéllat débítas.

Tuæ coronæ mysticæ
suscepto patrocínio,
Júbilus vocis mélicæ
Concurrat mentis gáudio.

Nostra conservat regio
Tibi thesaurum inclytum,
Imminente judicio,
Resumes hoc depósitum.

Qui tanto diadémate
Nos honorat in stádio,
Cum utriusque Pneumate
Sit laus Patri cum Filio.
Amen.

Ÿ. Eris corona gloriæ in
manu Domini.

R. Et diadema regni in
manu Dei tui.

Ad Benedictus Aña.

Tu Christe, nostrum gau-
dium, salus, corona, et præ-
mium, adesto recolentibus
passionis tuæ insignia, ut
cum judex advéneris, coro-
nam justitiæ mereámur ac-
cipere.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omni-
potens Deus, ut qui in
memoriam Passionis Domi-
ni nostri Jesu Christi Coro-
nam ejus spineam veneramur
in terris, ab ipso gloria, et
honore coronari mereamur

in cœlis. Qui tecum vivit.

*Deinde fit com. Dominicæ
occur. & infraoct. Sancti Fir-
mini.*

AD TERTIAM.

Aña. Christe caput.

Capitulum. Egredimini, &c.

R. brev. Gloria, et hono-
re * Coronasti eum Domi-
ne. Gloria &c.

Ÿ. Et constituisti eum su-
per opera manuum tuarum.
Coronasti. Gloria Patri. Glo-
ria, et honore.

Ÿ. Posuisti Domine super
caput ejus.

R. Coronam de lapide
pretioso.

AD SEXTAM.

Aña. Judæi viri.

Capitulum Apoc. 6.

VIdi, et ecce equus al-
bus, et qui sedebat
super illum, habebat arcum,
et data est ei corona, et
exivit vincens, ut vinceret.

R. brev. Posuisti Domine*
Super caput ejus. Posuisti.

Ÿ. Coronam de lapide pre-
tioso. Super caput ejus. Glo-
ria Patri. Posuisti.

Ÿ. Eris corona gloriæ in
manu Domini.

R. Et diadema regni in manu Dei tui.

AD NONAM.

Añã. In coronæ memoria.

Cap. Isai. 18.

IN die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, et sertum exultationis residuo populi sui.

R. *brev.* Eris corona gloriæ * In manu Domini. Eris.

ψ. Et diadema regni in manu Dei tui. In manu. Gloria Patri. Eris corona.

ψ. Stola jucunditatis induit eum Dominus.

R. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

IN SECUNDIS VESP. *Añã.*

Adest nova solemnitas, det laudes Deo debitas fidelium devotio.

Psalmus 109.

DIxit Dominus Domino meo : * Sede á dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emit-

tet Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus á dextris tuis, * confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquasabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Añã. Adest nova solemnitas, det laudes Deo debitas fidelium devotio.

Añã. Christe caput Ecclesiæ, qui transfers ad nos hodie tui Coronam capitis, exaudi tuos famulos.

Psalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi ?

Cálicem salutaris accipiam:*
& nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam
coram omni populo ejus: *
pretiosa in conspectu Domi-
ni mors sanctorum ejus.

O, Domine, quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tuus,
& filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: *
tibi sacrificábo hostiam lau-
dis, & nomen Domini in-
vocábo.

Vota mea Domino red-
dam in conspectu omnis po-
puli ejus: * in atriis domus
Domini, in medio tui Je-
rusalem.

Añã. Christe caput Ec-
clesiæ, qui transfers ad nos
hodie tui Coronam capitis,
exaudi tuos famulos.

Añã. Judæi viri sangui-
num spinis coronant Domi-
num, qui est agnus inter
vepres, & hircus emissarius
ferens peccáta populi.

Psalmus. 130.

Domine non est exalta-
tum cor meum: * ne-
que elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in ma-
gnis: * neque in mirabilibus
super me.

Si non humilitér sentie-
bam: * sed exaltávi animam
meam.

Sicut ablactatus est su-
per matre sua: * ita retri-
butio in anima mea.

Speret Israel in Domino: *
ex hoc nunc, & usque in
sæculum.

Añã. Judæi viri sangui-
num spinis coronant Domi-
num, qui est agnus inter
vepres, et hircus emissarius
ferens peccata populi.

Añã. Spinea Corona pro
nobis coronatum Dominum
benedicamus, et superexal-
témus eum in sæcula.

Psalmus 139.

ERipe me Domine ab ho-
mine malo: * á viro
iniquo éripe me.

Qui cogitaverunt iniqui-
tates in corde: * tota die
constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas si-
cut serpentis: * venenum as-
pidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine, de
manu peccatoris: * et ab ho-
minibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplan-
târe gressus meos: * abscon-
dérunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino , Deus meus es tu : * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ : * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine á desiderio meo peccatori : * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eorum : * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejices eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra : * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis : * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo : * et habitabunt recti cum vul-tu tuo.

Añã. Spinea corona pro nobis coronatum Dominum benedicamus et superexaltemus eum in sæcula.

Añã. In Coronæ memo-

ria novæ laudis præconia exultantes attollámus.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In dificiendo ex me spiritum meum : * et tu cognovisti sémitas meas.

In vía hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : * et non erat, qui cognósceret me.

Periit fuga á me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi, Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam : * quia humiliatus sum nimis.

Libera me á persequentibus me : * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : * me expectant

justi, donec retribuas mihi.

Añā. In Coronæ memoria novæ laudis præconia exultantes attollāmus.

Capitulum, Hymnus, & Vers. ut in primis Vesp.

Ad Magnificat, Añā.

Rex Christe clementissime, Salvator mundi, qui pro nobis Corona spinea coronari voluisti, dá tuæ familiæ palmmam certaminis, et Coronam victoriæ, Alleluia.

Oratio. Præsta quæsumus, ut supra, comm. Dom. & infraoct.

DIE XXXI. JULII.

IN festo Sancti Ignatii Confes. Patron. totius Guipuzc. & in ea Dup. 1. clas. cum oct. nul. commem.

Lectiones 1. Noct. Beatus vir, de suo communi. Reliq. ut in Breviario.

In Diæc. dup. 2. clas. sine oct.

AUGUSTUS.

DIE VII. AUGUSTI.

IN Guipuzc. Oct. Sancti Ignatii. dup. Lect. 1. Noct. de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernardi Abb. Sermo 2. de S. Victore.

Lectio iv.

GAudéte in Domino, dilectissimi, que inter continua suæ pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico, gaudete, quòd factus de medio appropriavit Deo, ut multó plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in cœlum levatus est, ut sit patrocini. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad Regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in

nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicationis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

R. Honestum fecit &c.

Lectio v.

HÆC dies gloriosæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus, exultemus, & lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudemus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Beatus Ignatius, posito corpore, tantò alacrior, quanto expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria sanctorum. Hodie despecto mundo, & mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa suppellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, & securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsius Angelis sanctitatem, quam

pari studio, etsi dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni! Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

OMnes Miles eméríte, qui Christianæ militiæ duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutasti: respice ad inbelles & imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quàm pium, quàm dulce, quam suave, (ó Ignati) in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, & memoriale tuum favus distillans in labiis captivorum: mel & lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergó fortis athléra, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis; ut & nos de nostra ereptione gaudemus, & tu de plena victoria glorieris.

R. Iste homo &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore: Designavit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem & locum, quó erat ipse venturus. Et reliqua.

De Homilia S. Greg. Papæ.
Ex homil. 17. Ev.

MISSIS autem prædicatoribus, quid dicat audiamus: Messis quidem multa, operarii autem pauci. Ad messem multam operarii pauci sunt, quod sine gravi loqui mærore non possumus: quia etsi sunt qui bona audiant, desunt qui dicant. Ecce mundus Sacerdotibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenitur operator: quia officium quidem sacerdotale suscipimus; sed opus officii non implémus. Sed pensate, fratres carissimi, pensate quod dicitur: Rogate ergo dominum mes-

sis, ut mittat operarios in messem suam. Vos pro nobis pétite, ut digna vobis operari valeamus, ne ab exhortatione lingua torpeat, ne postquam prædicationis locum suscepimus, apud justum judicem nostra nos taciturnitas addicat.

R. Iste est qui ante, &c.

Lectio viii. paulo post.

SED utinam, si ad prædicationis virtutem non sufficimus, loci nostri officium in innocentia vitæ teneamus; nam subditur: Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Multi enim cum regiminis curam suscipiunt, ad lacerandos subditos inardescunt, terrorem potestatis exhibent, & quibus prodesse debuerant, nocent. Et quia charitatis viscera non habent, domini vidéri appetunt: patres se esse minime recognoscunt; humilitatis locum in elationem dominationis immutánt: & si quando extrinsecus blandiuntur, intrinsecus sæviunt. De quibus aliás Veritas dicit: veniunt ad vos in vestimen-

tis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.

Rx. Sint lumbi vestri
&c.

Nona lectio de S. Donato Episcop. & Mart. ut in Breviario. In Vesp. com. Ss. Cyriaci &c. Mart.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

In Matrice, ac tota Civit.
Pomp.

*Sancti Augustini Episc.
Confes. ac Eccles. Doct.
dup. 1. clas. cum oct. Nulla
fit com. S. Hermetis Mart.*

In primis Vesp. Aña.

Lætare Mater nostra Jerusalem, quia Rex tuus dispensatorem strenuum, et civem fidelissimum de servitute Babylonis tibi redemit Augustinum. *Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. de Domin. & loco ultimi.* Laudate Dominum omnes gentes, &c.

Ána. Augustini mater devotissima, quem carne prius pepererat mundo, charitatis visceribus postmodum mul-

to sémine lacrymarum ge-
nuit Christo.

Añs. Distulit tamen diu Baptismi gratiam, quia tumens inani Philosophia, volebat humana ratione comprehendere, quod pia mens vivacitate fidei nititur apprehendere.

Æna. Surgens autem post multos circuitus errorum, circuibat civitatem per vi- cos, et platéas quærendo verum animæ virum, pro quo ne moreretur, dignum judicaret mori, ut ejus sem- per inhæreret amori.

Aña. Inventus igitur á custodibus civitatis, et pallio vetustatis exútus (diligenter pertractata cum illis veritate) quem desiderábat invénit, et castis ejus amplexibus ardentèr inhæsit.

Cap. *Ecles.* 50.

ECCE sacerdos magnus, qui in vita sua sufful-
sit domum, et in diebus
suis corroboravit templum.
Templi etiam altitudo ab
ipso fundata est; duplex
ædificatio, et excelsi parie-
tes templi.

Hymnus.

Magne Pater Augustine
Preces nostras sus-
cipe,

Et per eas Conditori
Nos unire sātage,
Atque rege gregem tuum
Summum decus Præsulum.

Amatorem paupertatis
Te collaudant pauperes:
Assertorem veritatis
Amant veri iudices;
Frangis nobis favos mellis,
De scripturis disserens.

Quæ obscura prius erant,
Nobis plana faciens;
Tu de verbis Salvatoris,
Dulcem panem conficis,
Et propinas potum viæ
De Psalmorum nectare.

Tu de vita Clericorum,
Sanctam scribis regulam,
Quam, qui amant, et se-
quuntur,

Viam tenent regiam,
Atque tuo sancto ductu,
Redeunt ad patriam.

Regi regum salus, vita,
Decus, et imperium,
Trinitati laus, et honor
Sit per omne sæculum,

Qui concives nos adscribat,
Supernotum civium. Amen.

℣. Ora pro nobis beate
Augustine.

℞. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad Magnif. Añā.

Adest nobis dies celebris,
quo solutus nexu carnis san-
ctus Præsul Augustinus, as-
sumptus est cum Angelis,
ubi gaudet cum Prophetis,
lætatur cum Apostolis; quo-
rum plenus spiritu, quæ
predixerunt mystica, fecit no-
bis pèrvia; post quos secun-
da dispensandi verbi Dei
primus refulsit gratia.

Oratio.

Deus, qui abditiora Sa-
pientiæ tuæ arcana bea-
to Augustino revelando, et
divinæ charitatis flammās in
ejus corde excitando, mi-
raculum columnæ nubis, et
ignis in Ecclesia tua renovas-
ti: concede, ut ejus ductu
mundi vortices feliciter tran-
seamus, et ad æternam pro-
missionis patriam pervenire
mereamur. Per Dominum
nostrum.

AD MATUTINUM.*Invitatorium.*

Magnus Dominus et, lau-
dabilis valde. * Qui de te

nebris gentium lumen Ecclesiæ suæ vocavit Augustinum. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Magne Pater. *Ut in Vesperis.*

IN I. NOCT. *Añã.*

Aperuit Augustinus codicem Apostolicum & coniectis oculis ad primum capitulum, legit: Induimini Dominum Jesum Christum, & statim quasi infusa luce securitatis, ab eo omnes dubietatis tenebræ diffugerunt. *Psalmus.* Beatus vir qui non abiit; *cum reliq. de comm. Conf. Pontific.*

Añã. Insinuavit ergo per litteras sancto viro Ambrosio præsens votum suum: & ut moneret quid sibi de libris sanctis legendum esset; quo percipiendæ Christianæ gratiæ aptior fieret, atque paratior. *Psalm.* Quare fremuerunt gentes.

Añã. At ille iussit Isaiam Prophetam: quod præ cæteris Evangelii, vocationisque gentium sit prænuntiator apertior. *Psalmus.* Domine, quid multiplicati.

ψ. Amavit eum Domi-

nus, & ornavit eum.

℞. Stulam gloriæ induit eum.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 50.

ECCE Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsit domum, & in diebus suis corroboravit templum. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est, duplex ædificatio, & excelsi parietes templi. In diebus ipsius emanaverunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. Qui curavit gentem suam, & liberavit eam á perditione. Qui prævaluit amplificare civitatem, qui adeptus est gloriam in conversatione gentis: & ingressum domus, & atrii amplificavit.

℞. Invenit se Augustinus longè esse á Deo in regione disimilitudinis: tamquam audiret vocem Dei de excelso: Cibus sum grandium, * Cresce, & manducabis me.

ψ. Nec tu me mutabis in te, sicut cibum carnis tuæ, sed tu mutaberis in me. * Cresce, & manducabis me.

Lectio ii.

QUasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena in diebus suis lucet. Et quasi Sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei. Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis, & quasi lilia quæ sunt in transitu aquæ, & quasi thus rédolens in diebus ætatis. Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso. Quasi oliva púllulans, & cypressus in altitudinem se extóllens.

R. Sensit igitur, & expertus est non esse mirum, quod palato non sano pœna est panis, qui sano est suavis: * Et oculis ægris odiosa est lux, quæ puris est amabilis.

Ψ. Propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: * Et oculis ægris.

Lectio iii.

IN accipiendo ipsum stollam gloriæ, & vestiri

eum in consumatione virtutis. In ascensu Altaris sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum. In accipiendo autem partes de manu sacerdotum, & ipse stans juxta aram. Et circa illum corona fratrum: quasi plantatio cedri in monte Libano, sic circa illum steterunt quasi rami palmæ, & omnes filii Aaron in gloria sua.

R. Tunc veró invisibilia Dei per ea quæ facta sunt, intellecta conspexit; sed aciem figere non valuit, quia non secum ferebat, nisi amantem memoriam: * Et quasi olfacta desiderantem, quæ comedere nondum posset.

Ψ. Quid autem sacramenti haberet, Verbum caro factum est, nec súspicari quidem poterat. * Et quasi. Gloria Patri. Et quasi.

IN II. NOCT. *Añã.*

Verumtamen primam hujus lectionem non intéllegens, totumque talem arbitrans, distulit repetendum exercitator in domínico eloquio. *Psalm.* Cum invocarem.

Añā. Inde ubi tempus advénit, quo nomen eum dare oportebat: relicto rure, Mediolanum rémeans, baptizatus est á beato Ambrosio, fugitque ab eo sollicitudo vitæ præteritæ. *Psalm.* Verba mea auribus.

Añā. Nec satiabatur illis diebus dulcedine mirabili, considerare altitudinem consilii divini, super salutem generis humani. *Psalm.* Domine Dominus noster.

℣. Elegit eum Dominus Sacerdotem sibi.

℞. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Lectio iv.

Augustinus Tagaste in Africa honestis parentibus natus, ac puer docilitate ingenii æquales longè superans, brevi ómnibus doctrina antecélluit. Adolescens alienus á Christiana religione, Romam, deinde Mediolanum se cóntulit: ubi cum frequens Ambrosii Mediolanensis Episcopi esset auditor, ejus opera incensus studio catholicæ Fidei, annos natus triginta tres ab eo ipso

baptizátur. Reversus in Africam cum religione vitæ sanctimoniam conjungens, á Valerio notæ sanctitatis Episcopo Hipponensi, Præbiter factus est. Quo tempore familiam instituit religiosórum, quibuscum victu communi, eodemque cultu utens, eos ad Apostolicæ vitæ, doctrinæque disciplinam diligentissimè erudiébat. Sed cùm vigeret Manicheorum hæresis, in qua etiam ipse aliquandiú fuerat, vehementius in illam ínvehi cœpit: Fortunatumque hæresiarcham confutavit.

℞. Itaque avidissimè legere cœpit præ ceteris Apostolum Paulum: * Et perierunt illæ quæstiones, in quibus aliquando visus est ei adversari testimoniis legis, & Prophetarum textus sermonum ejus.

℣. Et apparuit una facies eloquiorum castorum, & exultare cum tremore didicit. * Et perierunt.

Lectio v.

HAC Augustini pietate commotus Valerius,

cum adiutorem adhibuit Episcopalis Officii. Nihil illo fuit humilius, nihil continentius. Lectus, ac vestitus moderatus, vulgaris mensa, quam semper sacra vel lectione, vel disputatione condiebat. Tanta benignitate fuit in pauperes, ut, cum non esset alia facultas, sacra vasa frangeret, ad eorum inopiam sustentandam. Fæminarum, & in eis sororis & fratris filiæ contubernium familiaritatemque vitavit: quippè qui diceret: etsi propinquæ mulieres supectæ non essent, tamen quæ ad eas ventitarent, posse suspicionem éfficere. Nullum finem fecit prædicandi Dei verbum, nisi gravi morbo oppressus. Hereticos perpetuó insectatus & coram, & scriptis, ac nullo loco passus consistere: Africam á Manichæorum, Donatistarum, Pelagianórum, aliorumque prætereá hereticorum errore liberavit.

R. Immisit ergo Dominus in mentem ejus, visumque est ei bonum in conspectu ejus pèrgere ad Simpliciánum: * Qui ei bonus apparebat servus Dei: & lu-

cébat in eo gratia divina.

Y. Audiérat enim quod á juventute sua devotissimè Deo viveret, & verè sic erat. * Qui ei bonus.

Lectio vi.

TAM multa piè subtilitèr, & copiosè scripsit, ut Christianam doctrinam maximè illustrarit. Quem in primis secuti sunt, qui postea Theológicam disciplinam via & ratione tradiderunt. Wandalis Africam bello vastántibus, & Hippónem tertium jam mensem obsidentibus, in febrim incidit. Itaque cum discessum é vita sibi instare intellígeret, Psalmos David, qui ad poenitentiam pèrinent, in conspectu pòsitos profússit lácrymis legébat. Solebat autem dícere, néminem, etsi nullius scéleris sibi conscius esset, committere debére, ut sine poenitentia migráret é vita. Ergo sènsibus integris in oratione defixus, astantibus Fratribus, quos ad charitatem, pietatem, virtutesque omnes erat adhortátus, migravit in cœlum. Vixit

annos septuaginta sex, in Episcopátu ad triginta sex. Cujus corpus primum in Sardiniam delatum, deinde á Luithprando Longobardorum Rege magno pretio redemptum Ticinum translatum est, ibique honorificé cónditum.

R. Volébat enim conferenti æstus suos, ut proferret, quis aptus esset modus vivendi sic affecto, ut ipse erat ad ambulandum in via Dei: * In qua alius sic, alius sic ibat.

V. Displicébat enim ei quidquid agébat in sæculo præ dulcédine Dei, & decóre domus ejus, quam dilexit. * In qua alius. Gloria Patri. * In qua alius.

IN III. NOCT. *Aña.*

Flebat autem uberrimè in hymnis, & cánticis, suave sonantis Ecclesiæ vocibus vehementér affectus. *Psalmus.* Domine, quis habitabit.

Aña. Voces igitur illæ influébant auribus ejus, & eliquabátur veritas in cor ejus, & fluebant lacrymæ, & bené

illi erat cum illis. *Psalmus.* Domine in virtute.

Aña. Adjunctus inde Alipio, & Evodio, remeábat ad Africam, quærens quis eos ad bené vivendum locus habéret utilius: sed cùm esset apud Ostia Tiberina, pia mater ejus defuncta est.

Psalm. Domini est terra, & plenitudo ejus.

V. Tu es Sacerdos in æternum.

R. Secundúm ordinem Melchisedech.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quód si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 6.

Ostendit Dominus fatuos esse judicandos, qui temporálium bonorum. vel

copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiendi sunt quodammodum populi, metu persecutionum temporalium amiséritis regna cœlorum: qui erunt homines, per quos á vobis error auferatur, cùm vos elégerit Deus, per quos errorem auferat cæterorum?

Ψ. Vulneráverat charitas Christi cor ejus, & gestabat verba ejus in viscéribus, quasi sagittas acutas: * Et exempla servorum Dei, quos de mortuis vivos fécerat, tamquam carbónes vastatóres.

Ψ. Ascendenti á conválle plorationis, & cantanti canticum graduum, déderat sagittas accútas. Et exempla.

Lectio viii.

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittátur foras, & calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui pátitur persecutionem, sed

qui persecutionem timendo infatuátur. Calcari enim non potest, nisi inferior: sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in cœlo est.

R. Accepta baptismi gratia, positus apud Ostia Tiberina cum Matre sua, colloquebantur soli valdè dulciter, & inhiábant ore cordis pariter in superna fluentia fontis vitæ: * Vilescebatque mundus iste inter verba cum delectationibus suis.

Ψ. Tunc ait illa filio: Nulla re jam delector in hac vita; cùm te contempta felicitate terrena videam servum Dei. * Vilescebatque. Gloria Patri. * Vilescebatque.

Lectio ix.

VOS estis lumem mundi. Quó modo dixit superius sal terræ; sic nunc dicit, lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcámus, sed homines qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis, & extinguendis pu-

tóribus, Apostolicum Salem Dominus misit. Et hic mundum, non cœlum, & terram, sed homines, qui sunt in mundo, et diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem pòsita: id est, fundata super insignem magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons in quo disputat Dominus. Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER Horas.

Antiphona.

Post mortem matris re-
versus est Augustinus
ad agros proprios, ubi cum
amicis, jejuniis, & orationi-
bus vacans, scribébat libros,
& docebat indoctos.

Psalm. Dominus regnavit.
cum reliq.

Añã. Comperta autem
ejus fama, beatus Valerius
Hipponensis Episcopus, eum
a populo apprehensum, ac
sibi præsentatum, licet inví-
tum, presbyterum ordinavit.

Añã. Factus ergo presby-

ter, monasterium Monachorum mox instituit, & cœpit vivere secundum regulam sub sanctis Apostolis constitutam.

Añã. Sanctus autem Valerius ordinator ejus exultabat uberiús, hominem sibi talem datum divinitús, qui in doctrina sana ædificare Ecclesiam esset idóneus.

Añã. Eodem tempore Fortunátus presbyter Manichæorum versutia plurimos seducebat, quem sanctus Augustinus in conventu omnium dísputans publicé superavit.

Capitulum Eccles. 50.

ECCE Sacerdos magnus,
qui in vita sua suffulsit
domum, & in diebus suis
corroboravit templum. Tem-
pli etiam altitudo ab ipso
fundata est, duplex ædifi-
catio, & excelsi parietes tem-
pli.

Hymnus.

Magister Orbis maxime,
Qui mente clara cœ-
litus

Scrutáris inscrutábile
Trini Dei mysterium.

Ecclesiæ Sol splendide,

Ardore cujus ígneo
Solvuntur imbres críminum,
Nubes fugantur hæresum.

Scriptis refutas Arii,
Manetis orta dógmata,
Donáti, & atra schismata
Verbo potente díssipas.

Per te subactis hóstibus
Christi triumphat Gratia,
Et veritatis fúlmine
Anguem Britannum cón-
teris.

Quæcumque monstra pro-
tulit

Orcus, quot inde proferet,
Libris repressa cóncident,
Quibus Fides innitur.

Te jure solitudines
Exuberantes Monachis:
Et restituiti prædicant
Normæ priori Cléríci.

Fove precantes Trinitas,
Ex Patre Verbum, Cháritas:
Quos Patris ardor édídít,
Amoris auge frúctibus.

Amen.

ψ. Ora pro nobis beate
Augustine.

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad Benedictus Añá.

In diebus ejus obsessa est
Civitas Hipponensis ab exer-
citu Barbarórum, inter quæ

mala fuerunt Augustino la-
crymæ suæ panes die ac
nocte; atque sub hoc even-
tu ad extremam horam ve-
niens, obdormivit in pace.

Oratio.

Deus, qui abditiora sa-
pientiæ tuæ arcána bea-
to Augustino revelando, &
divinæ charitatis flammās in
ejus corde excitando, mira-
culum columnæ nubis, &
ignis in Ecclesia tua reno-
vastí: concede, ut ejus du-
ctu mundi vórtices felicítèr
transeamus, et ad æternam
promissionis patriam perve-
nire mereamur. Per Domi-
num.

Ad Tertiam.

Añá. Comperta autem.

Capitulum. Ecce Sacerdos
magnus, ut supra.

R. brev. Amavit eum Do-
minus. * Et ornavit eum.
Amavit.

ψ. Stolat gloriæ induit
eum. * Et ornavit eum. Glo-
ria Patri. Amavit.

ψ. Elegit eum Dominus
Sacerdotem sibi.

R. Ad sacrificandum ei
hostiam laudis.

Ad Sextam.

Añā. Factus ergo presbyter.

Capit. Eccles. 50.

IN diebus ipsius emanaverunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. Qui curavit gentem suam, & liberavit eam á perditione.

R. *brev.* Elegit eum Dominus * Sacerdotem sibi. Elegit.

ψ. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. * Sacerdotem sibi. Gloria Patri. Elegit.

ψ. Tu es Sacerdos in æternum.

R. Secundum ordinem Melchisedech.

Ad Nonam.

Añā. Eodem tempore.

Capitulum Eccles. 50.

QUasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena in diebus suis lucet. Et quasi Sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei.

R. *brev.* Tu es Sacerdos.

* In æternum. Tu es.

ψ. Secundum ordinem Melchisedech. * In æternum. Gloria Patri. Tu es Sacerdos in æternum.

ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

IN SECUNDIS VESP.

Añā.

Post mortem matris. *Cum reliquis de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus. *Cum reliq. de Dominica, & loco ultimi. Psalm.* Memento Domine David.

Capitulum, Hymnus, & ψ. ut in primis. Vesp.

Ad Magnif. Añā.

Hodie gloriosus Augustinus, dissoluta hujus habitationis domo, domum non manufactam accepit in coelis, quam sibi, cooperante Dei gratia, manu, lingua fabrefecit in terris: ubi, quod jam sitivit internum, gustat æternum, decoratus una stola, securusque de reliqua.

Et fit com. Decollat. S. Joannis tant.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANNO Domini quadringentésimo quadragesimo, cū Wandali totam Africæ Provinciam occupassent; vastantes omnia, nec parcentes sexui, ordini, vel ætati: post autem ad Hipponensem Civitatem pervenientes, ipsam manu vâla ob-sedissent; sub hac tribulatione, Augustinus præ cæteris suæ senectutis, amarissimam, & lûgubrem duxit vitam; Fueruntque sibi lacrymæ ejus panes die, ac nocte, cū alios vidêret occisos, alios effugâtos, Ecclesias Sacerdotibus viduatas, civitates cum accolis disipatas. His tribus tribulationibus attritus, tertio obsidionis mense, febribus laborens, lecto decumbit.

Æ. Itaque avidissimè legere cœpit præ cæteris Apostolum Paulum: * Et perierunt illæ quæstiones, in quibus aliquando visus est ei adversari testimoniis legis, & Prophetarum textus sermonum ejus.

Y. Et apparuit una facies eloquiorum castorum, & exultâre cum tremóre di-

DIE III. SEPTEMBRIS.

V*Esp. diei oct. ut in 1.
Vesp. festi, orat. prop.
com. præc.*

DIE IV. SEPTEMBRIS.

O*ctava Sancti Augusti-
ni dup.*

Oratio.

DEus, qui beatum Augustinum Ecclesiæ tuæ in exponendis sacræ Scripturæ mysteriis, doctorem optimum, & electum Antistitem providisti: da nobis, quæsumus, ejus semper, & doctrinis instrui, & oratione fulciri. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, & Horas omnia ut in die Festi, præter ea quæ sequuntur.

In primo Noct. Lect. de Script. occur.

dicit. * Et perierunt.

Lectio v.

INtelligens autem dissolutionem sui corporis imminere, septem Psalmos Pœnitentiales sibi scribi fecit, ipsosque in loco contra parietem positos lecto decumbans legēbat, & ubertim, ac jugiter lachrymas fundēbat: & ut Deo vacāret liberius, & ejus intentio á nullo impediri posset, ante decem dies sui exitus, nullum ad se ingredi precepit, nisi vel cūm medicus ingrederētur, vel cūm sibi refectio portarētur. Quidam autem æger ad eum venit; asserens sibi in visione præceptum esse ut ad eum accederet, & sanitatem reciperet: Videns autem fidem ejus, pro ipso oravit, & sanitatem recepit.

℞. Immisit ergo Dominus in mentem ejus, visumque est ei bonum in conspectu ejus pērgere ad Simplicianum: * Qui ei bonus apparēbat servus Dei: Et lucēbat in eo gratia divina.

ψ. Audierat enim quod á juventute sua devotissimè

Deo viveret, & verè sic erat.
* Qui ei bonus.

Lectio vi.

Denique dissolutio sui corporis appropinquans, hoc memoriale docuit, nullum videlicet hominem, quantumcumque excellentis meriti sine confessione, & Eucharistia debere transire. Ad extremam autem horam veniens membris omnibus sui corporis incolumis, integro aspectu, atque auditu, anno ætatis suæ septuagesimo septimo, Episcopatus verò quadragesimo septimo, coram pōitis fratribus, & orantibus, migravit ad Dominum. Verbum Dei usque ad ipsam suam ægritudinem sine intermissione aliqua prædicavit. Testamentum autem nullum fecit, quia undè faceret pauper Christi non habuit.

℞. Volebat enim conferenti æstus suos, ut proferret, quis aptus esset modus vivendi sic affecto, ut ipse erat, ad ambulandum in via Dei: * In qua alius sic, alius sic ibat.

¶ Displicébat enim ei, quidquid agébat in sæculo præ dulcédine Dei, et decóre domus ejus, quam dilexit. * In qua alius.

¶ Gloria Patri. * In qua alius.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Gregorii
Papæ

CONSIDERANDUM nobis est, fratres charissimi, ut qui una, eademque exhortationis voce non sufficit simul cunctos admonére, studeat singulos, in quantum valet, instruere, privatis locutionibus ædificáre: debemus namque pensáre, quod á Domino dicitur Sanctis

Apostolis, & per Apostolos nobis: Vos estis sal terræ: Si igitur sal sumus, condire mentes fidelium debémus. Vos igitur, qui pastores estis, pensáte quia animalia Dei páscitis: de quibus profecto animalibus Deo per Psalmistam dicitur: Animalia tua habitabunt in ea.

¶ Vulneraverat Charitas Christi cor ejus, & gestabat verba ejus in visceribus, quasi sagittas acutas: * Et exempla servorum Dei, quos de mortuis vivos fecerat, tamquam carbonés vastatóres.

¶ Ascendenti á convalle plorationis, & cantanti canticum graduum, dederat sagittas acutas. * Et exempla.

Lectio viii.

ET sæpe videmus, quód petra salis brutis animalibus antepónitur, ut ex eadem salis petra lámberé debeant, & meliorári. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse Sacerdos in pópulis. Curare namque Sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque qualiter móneat.

ut quisquís Sacerdoti jun-
gitur, quasi ex salis tactu,
æternæ vitæ sapóre condia-
tur. Sal etenim non sumus,
si corda audientium non
condimus : quod profectó
condimentum ille proximo
veraciter impendit, qui præ-
dicationis verbum non sub-
trahit. Sed tunc verè aliis
recta prædicámus, si dicta
rebus, & exemplis ostendi-
mus.

R. Verbum Dei ad ultimam ægritudinem alacritè, fortitè ac sana mente in Ecclesia prædicavit: membrisque omnibus incólumis, integro aspectu, & auditu. * Coram frâtribus orântibus dormivit in pace.

ψ. Testamentum nullum
fecit, quia, undé faceret,
pauper Christi non habuit,
* Coram fratribus. Gloria
Patri. Coram.

Lectio ix.

NUllum autem, puto, fratres charissimi, ab aliis majus præjudicium, quam à Sacerdotibus tólerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit,

dare de se exempla pravitatis cernit, quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus, nulla animarum lucra quærimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus. Et quia eo ipso, quò cæteris prælati sumus, ad agenda quælibet majorem licentiam habemus, susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum. Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus: locum sanctitatis accipimus, et terrenis actibus implicamur.

Te Deum.

*In secundis Vesp. à cap.
fit de com. S. Juliani Episc.
et Conf. cum com. octav.*

*Festum S. Rosaliæ Virg.
transfertur in diem sextam
Septembris.*

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

*C*ommemoratio martyrii
S. Firmini Episc. et

*Mart. Patroni Regni, &
Diœc. dup. in toto Regno
Navarræ, et Diœc.*

*Lect. 1. Noct. de Script.
occurrente, reliq. ut in ejus
festo 7. Julii.*

DIE XXI. OCTOBRIS.

IN Eccles. Cathedrali fit
de S. Ursula, & sociis
ejus Virg. et Mart. dup.
quia habetur in ea unum
Caput Virg.

Omnia de communi Virg.
et Mart.

*In Vesp. ad Magnific. et
in Laud. ad Benedictus.*

*Añ*a Prudentes Virgines,
aptáte vestras lámpades: ec-
ce sponsus venit, exíte ob-
viam ei.

ψ. Adducentur Regi Vir-
gines post eam.

R. Proximæ ejus afferen-
tur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus
Domine Deus noster,
sanctarum Virginum & Mar-

tyrum tuarum Ursulæ, & Sociarum ejus, palmas incessabili devotione venérari, ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Lect. primi Noct. de Scriptura occurrente.

*In secundo Noct. Lect. de
cñi. Virginum 2. loco.*

*In tertio Noct. Homilia
in Evangelium: Simile erit
Regnum Cœlorum decem
Virginibus, ut in communi
Virginum.*

*Nona Lect. (quæ fit ex
duab.) et com. Sancti Hila-
rionis, ut in Breviario.*

DIE XXII. OCTOBRIS.

*IN festo Ss. Nunilonis,
et Alodiæ Virginum et
Mart. dup. in Diœces.*

In utrisq. Vesp. ad Magnific. et in Laudibus ad Benedictus.

Aña. Prudentes Virgines.

ψ. Adducentur. ut in
communi.

Oratio.

ADjuvent nos, quæsumus Domine, merita, intercessionisque Sanctarum Virginum, & Martyrum tuarum Nunilonis, & Alodiæ, ut qui earum solemnitatem votivo cõlimus honore, ipsarum suffragiis ab omnibus malis. erui mereámur. Per Dominum.

In primo Nocturno Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

NUnilo, & Alodia sorores non longé ab Urbe Osca nobilibus parentibus, sed patre Gentili, matre verò Christiana ortæ, á primis annis fidei præceptis á matre institutæ, in dies moribus, & Christiana doctrina profecérunt. Hanc itaque vitæ rationem, matre mortua cum vigilantissimé exequerentur, impium per totam feré Hispaniam Abderramis Cordubensium Regis promulgatur edictum, ut quicumque utroque, vel altero parente Ethnico geni-

tus esset, nisi Christum adnegaret, capite plecterétur. Cumque hoc sacrilegum edictum per omnes feré Provincias in Regno præsertim Aragonum observarétur, quidam Sanctarum Virginum cognatus, quód illis ut Christi fidem abnegarent, persuadere non potuisset, eas defert ad iudicem, contra edictum regis, patre ortas gentili fidem profiteri Christianam.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prosperè procède, & regna. * Et deducet.

Lectio v.

QUas ille statim jubet sibi præsentari. At Virgines nec precibus, nec minis ullo modo flecti potuerunt, ut á sancto proposito recederent. Quare ira accensus iudex, jubet eas domi ipsarum, ut vel sic tererentur, arctissimis vinculis alligari; at illæ majori

tunc animo sese invicem hortabantur ad agónem, laborumque tolerantiam. Quo cognito celestus ille Sanctorum Virginum cognatus, ad Regem Ismael, qui tunc Oscæ præerat, se contulit, cœpitque eas instantér accusare. Quas ille ad se perductas, postquam nulla ratione potuit á fide deflectere, jubet in carcerem variis tormentis affligi, & post quadraginta dies, si in propósito perseveráverint, capite plecti. Ubi cum lictor majori dixisset: Nunilo cervicem extende: tunc illa criminibus caput circumligans; feri, inquit, velociter; cui cum paululúm crura nudarentur, Soror occurrens illa cooperuit, ubi, & ipsa statim decollata est duodecimo Kalendas Novembris.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

Ψ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Propterea.

EArum corpora in loco, qui dicitur Furcas, ut á bestiis devorarentur, pòsita, Dei beneficio intacta ab eis extiterunt: quæ Christiani á rege obtenta sepelierunt. Cum autem in loco ubi sepulta fuerant, é cœlo splendida lúmina cernerentur, ita ut Rex etiam ipse mirarétur, corpora inde exhumári, & in altum urbis púteum, superjecto magno lapidum, & terræ aggere, nequando á Christianis invenirentur, ac colerentur, Rex projici jubet. At Dominus, qui discipulis suis dixit; capillus de capite vestro non peribit, Onecæ Reginæ Navarræ inspiravit religiosè, sollicitèque ea investigare, quæ tandem inventa, in celeberrimum Sancti Salvatoris Leigerensis Cœnobium honorificè tránstulit decimoquarto Kalendas Maji, ubi populorum freqüentia venerantur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione.

Homil. in Evangelium.
Accesserunt ad Jesum,
ut in Communi Virginum
secundo loco.

*IN Civitate Pompelonensi
jejunatur pro Vigil. S.
Andreae auctoritate majō-
rum. Si verò venerit in Do-
minica, jejunatur die præce-
denti.*

*Vesp. seq. nul. com. nisi
venerit in Adventu.*

*I*N festo S. Saturnini Ep.
et Mart. et Patroni Ci-
vitatis Pompelon.

*In Civit. dup. 1. clas.
cum octava.*

*Extra eam dup. 2. clas.
sine octava.*

Omnia de cñi. unius Mr.
Oratio. Infirmiorem.

In primo Noct. Lect. A
Mileto. de eodem cñi. 1. loco.

Lectio iv.

Saturninus Episcopus á Beato Petro Apostolorum Principe ordinatus, ad prædicandum Christi Evangelium in Galliam missus est. Qui cùm Tollosam miserabili gentilium errore detentam videret, eam divino fretus auxilio ad verum Dei cultum perducere cœpit, ibique parvulam Ecclesiam, ubi divina perageret officia, construxit. Propagandi autem Verbi Dei amore incensus, Honestum Presbyterum in Hispaniam misit. Qui á Pomponensibus benigné receptus, ab eo precibus impetravit, ut istuc Saturninum Tolosanum Episcopum accersiret. Quó cum ille accersitus libentér venisset, Beati Saturnini adhortationibus brevi ad quadraginta hominum millia ex urbe, et circumvicinis oppidis fidem susceperunt. In quibus fuere

tres nobiles Senatores Faustus, Fortunatus, & Firmus, cujus filius Firminus postea Episcopus Pompelonensis creatus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & á seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Ψ. Descenditque cum illo in fóveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

COgnita deinde Pompeionensium pietate, et in religione profectu, relicto ibi Honesto Evangelicæ prædicationis gratia, Saturninus Tolosam rediit. Qui cum ad templum, quod juxta Capitolium ædificaverat, frequenter accéderet, fallax dæmonum turba sancti viri præsentiam sustinere non poterat: et ut erant muta simulacra, ad solita consulentium vota, responsa dare renuebant. Qua rei novitate idolorum Sacerdotes commoti, inter se conquisierunt unde illa inusitata taciturnitas suis núminibus obveni-

sset. Ut verò cognóverunt crebro Saturnini ad Ecclesiam transitu garrula numina muta fieri, ejusque prædicatione populi magnam partem Christo Jesu tamquam vero Deo cultum, et reverentiam adhibuisse, beatum Episcopum interficere decreverunt.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

PORRÓ cum illi tauro ad victimam parato certi aliquid de his, quæ dicebantur, studiosiús vellent agnoscere, et Deos suos litatione tam ingentis hostiæ propitios sibi reddere vellent, en Saturninum ipsum ad Ecclesiam venientem comprehendunt, eique vel diis sacrificare, vel mortem subire proponunt. Qui cum se unum, et verum Deum cólere, et

te suæ oct. fit verò feriæ in
Adventu.

*In secundis Vesp. (in Ci-
vitate) fit commem. octav. si
die sequenti fiat Officium de
ea. Si verò die sequenti fiat
de festo S. Saturnini, in Ci-
vitat. Vesp. erunt de S. Sa-
turnino cum commem. S. An-
dreæ Apost. & fer. Et ex-
tra Civitat. in Diœc. Vesp.
S. Andreæ Apost. cum com-
mem. S. Saturnini & fer.*

DIE I. DECEMBRIS.

*Tertia die infraoctav.
Sancti Saturnini, de
ea semidup.*

*In primo Nocturno Lect. de
Scriptura occurrente.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episc.

De S. Cypriano 22.

Lectio iv.

Sermonem éxigit tam grata, et religiosa solemnitás, qua passionem Beati Martyris Saturnini celebramus. Tristis proculdubio

tunc Ecclesia fuit, non dam-
no cadentis, sed desiderio
recedentis, semper cupiens
videre præsentem tam bo-
num rectorem atque docto-
rem. Sed quos afflixerat so-
licitudo certaminis, conso-
lata est corona victoris. Et
nunc non solúm sine ulla
tristitia, verum etiam cum
ingenti lætitia cuncta, quæ
tunc gesta sunt, legendo re-
colimus, dieque isto gaudere
nobis concessum est, non
timere. Neque enim formi-
damus terribiliter venientem,
sed expectamus hilariter re-
deuntem.

Rx. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

Vicina corporis morte non moriebatur in animo pastoris vigilantia pastoralis, et cura tuendi Domini gregis. Usque ad extremum vitæ hujus diem mente sobria tenebatur, nec excutiebat ab animo diligentiam fidelissimi dispensatoris, manus tam proxima eruenti carnificis. Ita se martyrem cogitabat futurum, ut esse non oblivisceretur Epis-

copum ; magis curans , quam rationem pastorum Principi de commissis sibi ovibus redderet , quàm quid infideli de fide propria responderet. Amabat quippé eum , qui Petro dixerat , amas me ? pascere oves meas. Et pascebat oves ejus , pro quibus sanguinem fundere illum imitans properabat.

R. Desiderium animæ ejus &c.

Lectio vi.

PRæcesserant eum multi martyres , quos flagrantissimis exhortationibus suis ad vincendum diabolum accenderat ; & erat utique justum , ut quos veridicus loquendo præmisserat , patiendo intrepidus sequeretur. Quid ad hæc dicamus ? Quid ad hæc exultemus tanta conceptione gaudiorum ? In quid erumpat cor nostrum , & os nostrum ? Habentes memoriam præsentis loci , festivitatem solemniissimi diei , propositione saluberrimi exempli , omnibus medullis nostris dicamus : Deo gratias :

R. Stola jucunditatis &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me , & non odit patrem suum , et matrem , et uxorem , et filios , et fratres , et sorores , adhuc autem et animam suam , non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

De Homil. Sancti Gregorii Papæ.

SCimus , quia cùm de terra Philistinorum arca Domini ad terram Israelitarum rediret , plaustro superimposita est , & vaccæ plaustro subjunctæ sunt , quæ factæ fuisse memorantur , quarum vitulos clauserunt domi. Et scriptum est : ibant autem in directum vaccæ per viam , quæ ducit Béthsames : uno itinere gradiebantur , per gentes , & mugientes , & non declinabant neque ad dexteram , neque ad sinistram. Quid igitur vaccæ , nisi fideles quosque in Ecclesia designant ? Qui dùm sacri

eloquii præcepta considerant,
quasi superimpositam sibi
Domini arcam portant.

Rx. Corona aurea &c.

Lectio viii.

DE quibus hoc etiam est
notandum, quod fuisse
foetæ memorantur: quia
sunt plerique, qui in via
Dei intrinsecus positi, foris
carnalibus affectibus ligantur;
sed non declinant á recto itinere,
quia arcam Dei portant in mente.
Ecce enim vaccæ Béthsames pergunt:
Béthsames quippé domus solis
dicitur; & Propheta ait: vobis
autem, qui timetis Dominum,
oriatur Sol iustitiæ. Si igitur ad
æterni Solis habitationem tendimus,
dignum profectó est, ut de Dei
itinere pro carnalibus affectibus
non declinemus: tota enim virtute
pensandum est, quód vaccæ Dei
plastro suppositæ pergunt,
& gemunt: dant ad intimis
mugitus, & tamen de itinere
non deflectunt gressus. Sic
nimirum fideles quique esse
debent, ut compotiantur
proximis per charitatem, et

tamen de via Dei non exorbitent
per compassionem.

Rx. Hic est veré martyr,
&c.

Lectio ix

HOC ipsum veró odium
animæ, qualiter exhiberi
debeat, Veritas subdendo
manifestat, dicens: & qui
non bajulat crucem suam et
cætera. Crux quippé á cruciatu
dicitur: et duobus modis
crucem Domini bajulamus,
cúm aut per abstinentiam
carnem afficimus, aut per
compassionem proximi
necessitatem illius nostram
putamus. Qui enim dolorem
exhibet in aliena necessitate,
crucem portat in mente.
Sciendum veró est, quód
sunt nonnulli, qui carnis
abstinentiam non pro Deo
sed pro inani gloria exhibent:
et sunt plerique, qui
compassionem proximo non
spiritualitèr, sed carnalitèr
impendunt, ut ei non ad
virtutem, sed quasi miserando
ad culpas faveant. Hi
itaque crucem quidem videntur
ferre, sed Dominum non
sequuntur. Unde rectè
hæc eadem Veritas dicit: qui

non bajulat crucem suam,
et venit post me, non po-
test meus. esse discipulis. Te
Deum.

*In secundis Vesp. à cap.
fit de S. Bibiana Virg. &
Mart. cum commem. octav.
& in Adventu etiam de fer.*

DIE II DECEMBRIS.

*Quarta die infraoct. in
festo S. Bibianæ Virg.
& Mart. semidup. ut
in Breviar. commem. oct. et
in Adventu feriæ.*

Vesp. de S. Francisco Xaverio. Intra Regnum, etiam in Civitate, comm. fer. tant.

*Extra Regnum in Diœc.
comm. S. Bibianæ, et fer.*

DIE III. DECEMBRIS.

IN festo S. Francisci Xaverii Conf. Patron. Regni. Dup. 1. clas. cum oct. intra Regnum.

*In primo Nocturno Lect.
Beatus vir, de Communi Con-
fesor. non Pontific. secundo
loco.*

*In secundo, et tertio Noct.
ut in Breviar.*

*In Laudibus com. feriæ.
In Civitate nihil de sua oct.
in Laudib.*

Extra Regnum dup. maj.

*Lect. 1. Noct. Beatus vir.
de eodem Comuni. Reliq. ut
supra.*

*In secundis Vesp. ubique
com. S. Barbaræ Virg. et
Martyr. ut in Breviar. et
feriæ. In Civitate nihil de
sua oct.*

DIE IV DECEMBRIS.

Sexta die infraoct. Sancti Saturnini, et secunda S. Francisci Xaverii.

*In festo S. Barbaræ Virg.
et Mart. dup. ut in Bre-
viar.*

*In Laudib. (in Civitate)
commem. S. Saturnini, S.
Francisci Xaverii, et fer.
(in Regno) commem. San-
cti Francisci Xaverii, et
feriæ.*

DIE VI. DECEMBRIS
Pro Civitate.

*In die oct. Sti. Saturnini
dup. Omnia ut in die festi.
In 1. Noct. Lect. de Scrip.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Petri Chrysologi.

*De S. Cypriano. 129.
Lectio iv.*

QUoniam hodie Deo in natali S. Saturnini Martyris convenimus, in quo miro certamine de diabolo triumphavit: et quia nobis virtutum suarum gloriosum reliquit exemplum; ideò exultare nos convenit, et lætari. Natalem ergo sanctorum cùm auditis, charissimi, nolite putare illum dici, quo nascuntur in terram de carne, sed de terra in cælum, de labore ad requiem, de tentationibus ad quietem, de cruciatibus ad delicias, non fluxas, sed fortes, et stabiles, et æternas, de mundanis risibus ad coronam, et gloriam. Tales

natales digné martyrum celebremus.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et á seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Y. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

CUM ergo hujusmodi festivitas agitur, noli æstimare, charissime, quòd in solis prandiis, et profusionibus epulis natales martyrum celebrentur, sed imitandum tibi proponitur, quod in memoria martyris celebras. Aspice ergo, charissime, alacritatem populi circumstantis; in hac enim die aliquando turba astitit impiorum, cùm Sanctus Saturninus jussu tyrani feriretur: turbæ erant malorum expectantium chori; nunc multitudo fidelium ad collatandum devota confluit: tunc turba sævientium; nunc exultantium; tunc desperationum, nunc sperantium.

R. Desiderium animæ ejus

tribuisti ei Domine : * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Idcirco ergo natales martyrum annua lætitia celebrantur, ut quod semel actum est, per omne ævum in memoria maneat devotorum. Gesta res est, charissime, ne te diceres ignorare; celebrantur annua, ne dicas oblitus sum. Ad hæc ergo imitanda vos animate, charissimi, hanc magnanimitatis gratiam concupiscite: hoc pèтите dari vobis, quod ille meruit adipisci.

℞. Stola jucunditatis induit eum Dominus : * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem & filios, & fratres & sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Ex Epist. 38.

Sumptus ad turrim ædificandam, et bellantium valentia decem millium adversus regem, qui viginti habet, nihil est aliud, quàm ut renunciaret unusquisque omnibus, quæ sunt ejus. Prælocutio autem superior cum extrema conclusione concordat : in eo enim, quod unusquisque renuntiat omnibus, quæ sunt ejus, etiam illud continetur, ut odorit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc et animam

suam. Omnia enim hæc propria ejus sunt, quæ plerumque implicant, et impediunt ad obtinenda, non ista propria temporalitèr transitura, sed in æternum mansura communia.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

Ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

NEC succenseant parentes, hoc præcipere Dominum, ut eos oderimus, quando nobis hoc de anima nostra præcipitur. Sicut autem hoc præceptum, quo perdere jubemur animam nostram, non ad id valet, ut se quisque intèrimat, quod inexpressibile nefas est: et tamen valet ut intèrimat in se carnalem animæ affectum, quo cum impedimento futuræ vitæ præsens. vita delectat: ita de parentibus rectissimè dicitur, ut qui eos

amat, perdat eos, non more parricidarum interficiens, sed spiritali gladio Verbi Dei carnalem affectum eorum, quo et se ipsos, et eos quos genuerunt, irritamentis hujus sæculi obligare conantur, piè, fidenterque percutiens, et occidens, illud in eis vivere faciat, quo cum filiis suis temporalibus, parentes æternos Deum, Ecclesiamque cognoscunt.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cælestia regna pervenit.

Ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

Tolle Crucem tuam, et sequere Dominum: Crux enim nostra, quam Dominus portari á nobis jubet, ut eum expeditissimi sequamur, quid aliud, quàm mortalitatem carnis hujus significat? Ipsa enim nos cru-

ciat, donec absorveatur mors in victoriam. Crux ergo hæc ipsa crucifigenda est, & transfigenda est clavis timoris Dei, ne solutis, et liberis membris reluctantem portare non possis: sequi enim Dominum, nisi eam portans, omnino non vales; nam quomodo eum sequeris, si non es ejus? qui autem Jesu-Christi sunt, ait Apostolus, carnem suam crucifixerunt cum passionibus, et desideriiis. Te Deum.

Ad Laud. fit com. Sancti Francisci Xaverii et feriæ.

In secundis Vesp. à cap. fit de S. Ambrosio Episc. cum com. oct. S. Saturnini, Sancti Francisci Xaverii, et feriæ.

Si hæc dies octavæ venerit in Dominica recitatur hoc modo.

In Sabbato præced. Vesp. erunt de S. Petro cum com. Dominicæ, diei oct. S. Saturnini ut in primis Vesp. fest. et Sancti Francisci Xaverii.

In die Dominica in Laud. fit com. octavæ S. Saturnini, et S. Francisci Xaverii.

Vesp. de Sancto Ambrosio Ep. com. Dominic. octavæ S. Saturnini, et S. Francisci Xaverii.

PRO REGNO.

IPSA DIE VI. DECEMB.

FIT de Sancto Nicolao Episc. et Conf. dup. cum com. Sancti Francisci Xaverii et feriæ.

In secundis Vesp. à cap. fit de S. Ambrosio, com. S. Nicolai, S. Francisci Xaverii. et fer.

DIE VII DECEMBRIS

IN Festo Sancti Ambrosii Episc. Conf. et Eccles. Doct. dup. In Laud. com. S. Francisci Xaverii, et fer.

Vesp. Conception. B. M. V. com. fer. tant. nil de oct.

IN II. NOCTURNO.

DIE VIII DECEMBRIS.

IN festo Concept. B. M.
V. dup. 1. clas. cum
octav.

In Laud. com. fer. tant.

In secundis Vesp. com. S.
Leocadiæ Virg. & Martyr.
& fer. tant.

DIE IX DECEMBRIS.

IN festo Sanctæ Leocadiæ
Virg. & Martyr. dup.
(Hisp.)

In Laudib. com. oct. Con-
ception. S. Francisci Xave-
rii, & fer.

In secundis Vesp. à cap.
fit de oct. S. Francisci Xa-
verii, ut in primis Vesp. fest.
com. S. Leocadiæ, Concept.
fer. & S. Melchiadis Mart.

DIE X. DECEMBRIS.

Octava S. Francisci Xa-
verii dup. In 1. Noct.
Lect. de Script.

De Sermone S. Bernardi Ab-
batis.

Sermo 2. de S. Victore.

Lectio iv.

GAudete in Domino, di-
lectissimi, qui inter
continua suæ pietatis bene-
ficia indulsit hominem mun-
do, cujus multi salvarentur
exemplo. Iterum dico, gau-
dete, quód factus de medio
appropriavit Deo, ut multó
plures ejus intercessione sal-
ventur. In terris visus est,
ut esset exemplo: in cœlum
levatus est, ut sic patrocínio.
Hic informat ad vitam, illic
invitat ad gloriam. Factus
est mediator ad Regnum, qui
fuit incitator ad opus. Bo-
nus mediator, qui sibi jam
postulans nihil, totum in nos
transferre desiderat, et sup-
plicantis affectum et suppli-
cationis fructum. Quid enim
quærat sibi, qui nullius eget?

R. Honestum fecit illum
Dominus, et custodivit eum
ab inimicis, et á seductori-
bus tutavit illum: * Et de-
dit illi claritatem æternam.

¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi Regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

HÆC dies gloriosæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus; exultemus, et lætemur in ea. Introivit potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Beatus Franciscus Xaverius, posito corpore, tantó alacrior, quantó expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria sanctorum. Hodie despecto mundo, et mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa supplectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, et securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis Sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni!

Nec facilè dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

¶ Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

OMnes eméríte, qui Christianæ militiæ duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutastis: respice ad imbelles, & imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spirituales nequitias tuis laudibus occupamur. Quàm pium, quàm dulce, quàm suave, (ó Francisce Xaveri) in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, & memoriale tuum favus distilans in labiis captivorum, mel, & lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Ejá ergo fortis athleta, dulcis Patrone, advo-

cate fidelis, exurge in adju-
torium nobis; ut, & nos
de nostra ereptione gaudea-
mus, & tu de plena victo-
ria glorieris.

℞. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidî justum coram me ex omnibus gentibus.

ψ. Iste est, qui contempsit
vitam mundi, & pervenit
ad cœlestia regna. Quia Glo-
ria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Evangelium, & Homil. ut in die fest.

*In Laudib. commem. oct.
Concept. fer. & Sanct. Mel-
chiadis.*

*In 2. Vesp. com. Sancti
Damasi Pap. & Conf. oct.
Concept. et fer.*

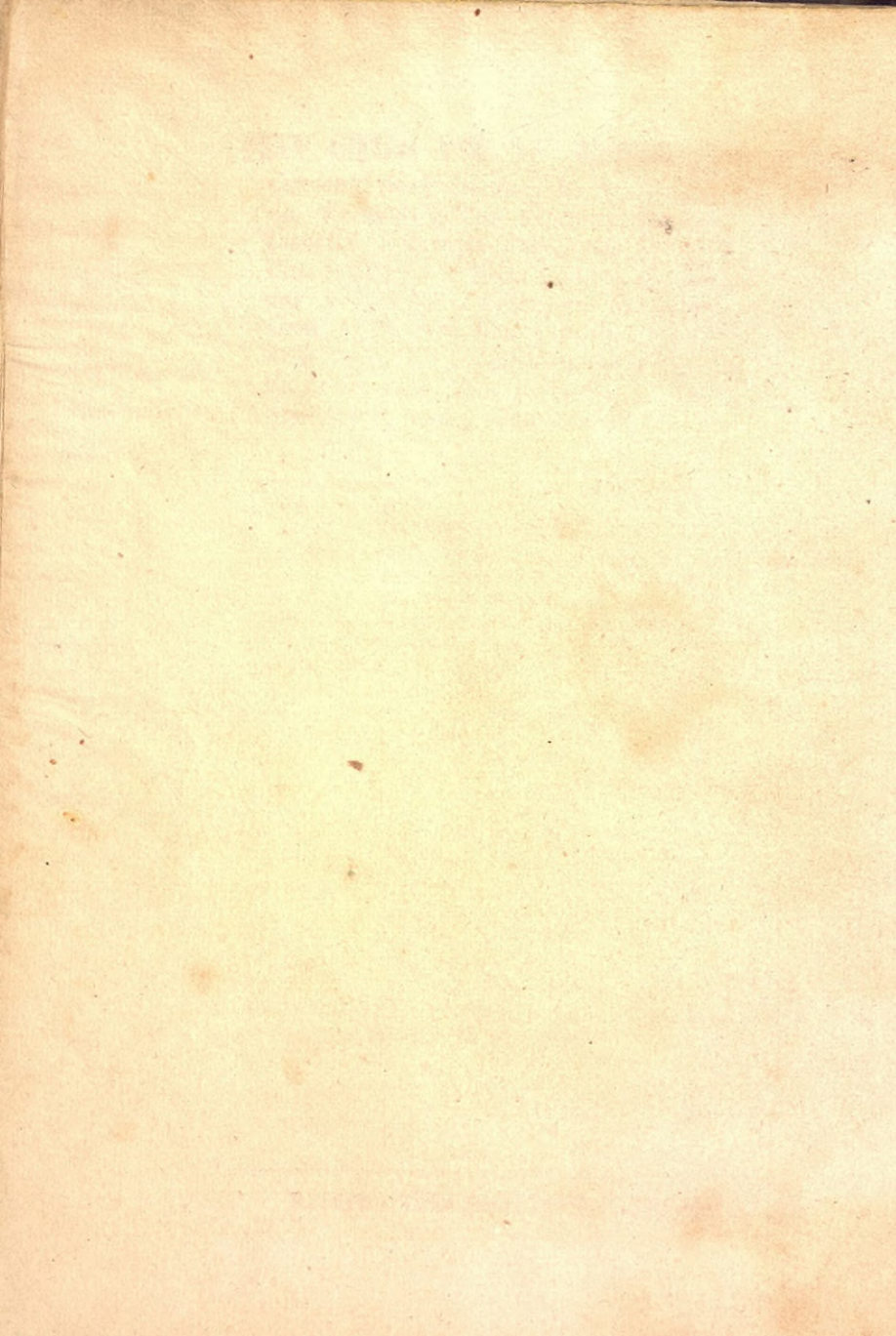
*Si hæc octava venerit in
Domin. recitatur hoc modo.*

*In Sabbato præcedent.
Vesp. de S. Leocadia cum
commem. Dominicæ, Sancti
Xaveri, ut in 1. Vesp.
octav. Concept. & S. Mel-
chiadis Mart.*

In die Dominica in Laudibus, com. S. Xaverii, oct. Concept. et Sancti Melchidis.

*In secundis Vesp. commem.
S. Xaverii, S. Damasi Pap.
et Concept.*

FIN.

OFFICIA

PROPRIA